

Plaiuri Săcelene

REVISTĂ EDITATĂ DE ASOCIAȚIA CULTURAL-SPORTIVĂ "IZVORUL" - SĂCELE, ÎNFIINȚATĂ
ÎN ANUL 1922 ȘI ÎNREGISTRATĂ LA JUDECĂTORIA BRASOV, SUB NR. 15553, DIN 08.03.1994,
cont nr. 4072996060012 B.R.D. FILIALA SĂCELE

ANUL XII
(Serie nouă)
Trimestru I - 1998
Nr. 15

ORAȘUL SĂCELE - REALITATE ȘI PERSPECTIVĂ*

Ing. Claudiu ROSOULET, dir. general adj. S.C. Electroprecizia S.A.

Despre locuitorii acestor plaiuri se afirma, în trecut, că sunt întreprinzători, harnici, modești și plini de încredere în forțele lor. "De mici erau duși la oî, la prăvălili sau la carte. Îndurau mizerii, luptau voinicește cu viață, munca nu-i speria iar voința nu li se frângea sub greutățile vieții. Cădeau din ei, ca-n orice luptă, dar cei mai mulți răzeau în viață". 1)

Pentru prosperitatea lor și a locurilor pe care s-au născut se luptau cu orice obstacol, depășeau orice granită. Intelligenti nativi, ei se adaptau condițiilor vitrege cu un dinamism de învidiat de copărătii lor de afaceri. Scormonitori de comori și strângători de avutii prin muncă cinstiță, în tară și peste hotare, au rămas neconitenți legați de obârșia din care au plecat, făcând-o să prospere prin ce agoniseau. Din prinoul lor au înălțat biserici și școli, așezăminte de cultură și de folos obștesc. Cărturarii, - mulți ridicăți din Săcele - de la educatori de școală rurală, la preoți, universitari de frunte și academicieni, demnitari politici cu famă națională și europeană, - au fost întotdeauna stăpâni de dorul de casă și de voința de a contribui, fiecare în felul său, la propășirea locului lor natal.

Sunt azi voci cu nostalgia trecutului despre mocanii îndestulați ai celor Șapte Sate care văd în prezent dominat de prea lunga tranzitie socio-economică, o perioadă de stagnare, de frânare a dinamismului care odinioară caracteriza viața săcelenilor. Realitatea Săcelor a fost și este însă, într-o permanentă transformare și un dinamism accelerat. Așa a fost între cele două răboie mondiale. A continuat într-un ritm controlat și dirijat în deceniile dominate de regimul de comandă comunistă iar, după Revoluția din 1989 a luat forme și sensuri dependente de specificul acestei etape istorice și de particularitățile locale. Mocanii săceleni - cu ocupările, cultura și civilizația lor specifice - sunt pecetea trecutului acestor meleaguri. Erau stabăni pe turme cu mii de oi, vestiți pentru modul cum le gospodăreau și le valorificau. Săcelenii erau vestiți și pentru alte meserii: cărăuși, dulgheri, zidari, tesători, croitori, producători de var și alte materiale de construcție, mici fabrici de alcool și oțet; erau neîntrecuți cultivatori de cartofi, grâu, orz, oaiaică, sfecă de zahăr etc.

Fenomenul socio-economic al industrializării și urbanizării din această zonă a țării, după primul război mondial, a influențat viața și ocupările săcelenilor. Aceștia s-au adaptat relativ rapid la cerințele vremii. Mulți au devenit orașeni prin ocupație, dar locuiau în cele Șapte Sate. Erau muncitori la fabrici și ateliere în Brașov, negustori și angajați la negustori, funcționari. Mulți au făcut averi lucrând ca muncitori constructori la București și în alte orașe ale Țării întregite.

Al doilea război mondial a accentuat transformările socio-economice și cultural-spirituale pe aceste locuri. A crescut populația cu refugiați veniți aici din diferite teritorii băntuite de război și ocupări străine. (din Basarabia, Bucovina, Dobrogea, Ardeal etc.) Puternica industrializare a Brașovului s-a transformat într-un pol de atracție pentru locuitorii din zone mai puțin afectate de urbanizare. Mulți dintre cei veniți la Brașov s-au stabilit cu locuința la Săcele, îngrosând mereu numărul navetășilor.

(Continuare în pag. 3)

1) V.Tudoran "Dinamica Săcelor" din "Plaiuri Săcelene" an IV, nr. 3 pg. 27.

PENTRU UN "IZVOR" PROASPĂT ȘI "PLAIURI Săcelene" MAI RODNICE*

Prof. Andronic MOLDOVAN

Evocând istoricul plin de fapte semnificative al asociației "Izvorul", cu deosebire al revistei "Plaiuri Săcelene", pe cei care le-au inițiat ca idee, le-au așezat cu truda temelile și le-au clădit așa cum le cunoaștem, suntem îndemnați de duhul predecesorilor noștri să-știți aniversarea și să ne raportăm la ei, la modul cum au gospodărit ei avutia la care ne referim și cum intenționăm noi să o spormi.

Nu ezităm să afirmăm că "Izvorul" și alte asociații și cercuri care au fiindat și activat efectiv în Săcele, între cele două răboie mondiale, au fost roadele democrației întronate în tară după Marea Unire.

S-a afirmat și se mai susține încă de anumiti epilogi faptul, că asociația "Izvorul" a avut un caracter doar cultural - sportiv. Sigur, a avut - poate cu preponderență asemenea preocupări - fiindcă inițiatorii și animatorii săi erau tineri, abia ieșiti din război și intrați în vîltoarea evenimentelor declansate de Marea Unire, domnici de o viață cultural - sportivă modernă cu specific românesc: de poezie, cântec, dans, sport, gimnastică, plimbări în parc din "Grădina Domnească", baluri mocănești, dansuri și port popular etc. Le doreau, se zbăteau, militau pentru ele, dar ei erau în acei ani tumultuoși antrenăți în munca profesională productivă și erau preocupati de organizarea, conducerea și construirea vieții și activității întregii societăți locale. Entuziasmat de la "Izvorul" și revista Săcelor în societate erau preoți, învățători și profesori, medici, juriști, ingineri, mulți negustori, tehnicieni, funcționari etc. Unii erau înrolați politic, alții nu, dar cu totii uniti în concertul muncii educătoare de balsug și prosperitate pentru tară și localitate.

Revista "Plaiuri Săcelene" a fost creierul și sufletul mereu Tânăr și viguros al asociației. Dacă te oprești astăzi cu atenție și repetă, asupra foilor ei îngăbenite de timp și de ascunzătorile unde au fost păstrate cu frică de posesorii lor în anii de prigoană dictatorială, constați cu ușurință sfera atotcuprinzătoare a problemelor înfățișată în ea. Era o oglindă vie și un ferment productiv al timpului și a vietii de atunci a Săcelor și a țării. Format modest dar de calitate, ieftină dar îngrijită și atrăgătoare. În continutul ei găsești o epigramă, o poezie de dragoste dar și un lmn închinat bisericii Sfintei Adormiri din Satulung. Întâlnesci o schită mai stângăce de evocare a eroismului tinerilor săceleni, căzuți în bătălii pentru Marea Unire și cu precădere, articole de atitudine socio-economică scrise cu seriozitate și autoritate de către fiile de seamă ai Săcelor de aici și de pe alte meleaguri ale țării.

An de an, număr de număr, revista săceleană - de frunte în constelația multora din publicațiile de provincie de atunci - a dorit și a reușit să fie expresia vie și năzuințelor și trebuințelor obștești, să le dezvăluie și să le aprofundeze, pentru a oferi autorităților soluții menite să contribuie la progresul local. De altfel, caracterul complex, care cuprinde o mare diversitate de probleme locale, este subliniat de precizarea din subtitlul ei: "Revista de atitudini și probleme săcelene". Din paginile ei nu lipseau referirile la toate aspectele vieții săcelene... "Căci din toate acestea se țese viața unei comunități..." Fiindcă în asociații și prin publicarea lor, pentru a fi cunoscută de oameni..." se limpezesc problemele locului și se elaborează pe înțelut un mănușchi de idei cardinale" ... "Aici în jurul ei se strâng prin comunitatea ideilor, o sumă de oameni... de la ei pornesc drumurile clare ale acțiunilor locale" ...

(Continuare în pag. 3)

DIN SUMAR:

Autentic act de cultură	pag. 2
Despre KITSCH	pag. 2
Ziua Unirii la Purcăreni	pag. 3
Mihail Eminescu la Săcele	pag. 4
Săcele - un oraș binecuvântat	pag. 5
Apărarea demnității școlii	pag. 6
Sport, diverse pe scurt etc	pag. 7

PREOTUL IOAN BĂDIȚOIU - la 70 ani

"Omul sfînteste locul" spune o veche înțelepciune populară, verificată de-a lungul timpului. Aceasta cu atât mai mult, cu cât omul despre care îmi face placere să vorbesc este dedicat celor sfinte.

Pretul de la biserică "Sfânta Adormire" din Satulung au fost oameni de seamă, trup și suflet misiuni sfinte cu care au fost unsi și i-a învrednicit Dumnezeu, ne gândim, în vechime la Preasfinții lor Radu, Victor și Neagoe Popaea, Zenovie Popovici, Gheorghe Lenescu, Gheorghe Serbu ...

Între antemergătorii noștri, scris în cartea sfântă a bisericii noastre se află la loc de cinste părintele Ioan Bădițoiu.

Pret cu chemare, om de cultură, intelectual rafinat, sfintă sa a păstorit cu har, cu dăruire și pricepere parohia noastră, cu credință în Dumnezeu, cu vorba și cu fapta.

Înălțatul duhovnicesc pe care și-l face Apostolul Pavel, adresându-se ucenicului Timotei: "M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alegerea, am păzit credința" (2 Timotei, 47). Bilanțul acesta reprezintă înșuși sensul adeverat al devăratei trăiri creștine, în întreaga sa realizare: luptă, alegare, credință.

Părintele Bădițoiu a luptat "lupta cea bună", aceasta fiind "lupta credinței" recomandată de sfântul din Tars.

A alegat în vederea realizării poruncilor lui Dumnezeu, fără să-si îspravească alegerea spre Bine, spre Adevar, spre Lumină. În toate împrejurările a fost mereu creștin autentic, cu alte cuvinte "a păzit credința" atât din amvonul bisericii, cât și în viața de zi cu zi, fiind permanent alături de enoriași, cu sfatul și cu credința, cu speranța, cu vorba dreaptă și înțeleaptă. Slujind lui Dumnezeu a slujit oamenilor.

Meșteșugar al cuvântului, generos, punctual, pedant, Pr. Bădițoiu a pus tot timpul suflet și viață în ceea ce a facut.

Distins, dar nici o clipă distanță, demn, dar niciodată mândru, cu un caracter tare, iubind devăratul și neacceptând minciuna, a purtat în sufletul său larg la loc de cinste Biserică "Sf. Adormire" pe care și-a dorit-o din tot sufletul la înălțimea prestigiuilui înaintașilor. De aceea, cei 33 de ani căt a slujit la biserică noastră a reprezentat pentru Pr. Bădițoiu, anii cei mai frumoși ai vieții sale.

Pentru mine, personal, Pr. Bădițoiu reprezintă un mentor spiritual, întrucât, ca Tânăr absolvent, m-am format ca preot împrumutând din bogata experiență a părintelui.

A răspândit Lumina, aceasta pogorându-se - cum citim în epistola Apostolului Iacob - de la Tatăl Luminiilor. "Căt sunt în lume, sunt lumina lumii", ne spune Mântuitorul. Trăind în lumină, trăim întru Hristos, care este și rămâne până la surgerea vremurilor "Lumina lumii", "adevărata Lumina care luminează pe orice om venind în lume". Urmând chemarea sfântă, părintele Bădițoiu, a urmat prerogativele Luminii care, după cum ne spune Sf. Scriptură, înseamnă dragoste firească, pricepere, milă.

Figura sa înțeleaptă și carismatică aduce peste tot liniste, înțelegere, credință. Priceperea sa izvorată din credința în Dumnezeu, din dragoste și cultură îl fac să fie stimat și iubit atât de omul simplu cât și de intelectuali.

Toate acestea pentru că părintele Bădițoiu stie că lupta în numele Crucii pentru adevară ne face cu adevărat liberi. Acum, la împlinirea a 70 de ani de la înălțarea sa la postul său, rugăm pe cel Atotputernic să-i dăruiască multă sănătate și putere de muncă și înțelepciune în slujba bisericii strămoșești și a patriei.

La Multi Ani Frumoși și Viață Lungă, Părinte!

Pr. Ioan CORNEA, Biserică "Sf. Adormire"

OCTAVIAN COSTEA (1905 - 1980)

Numele inginerului și profesorului Octavian Costea este legat de dezvoltarea căilor ferate în Transilvania și Banat ca și de începuturile învățământului superior tehnic din Cluj - Napoca.

S-a născut în 10 octombrie 1905 în Satul Lung, jud. Brașov într-o familie de vrednici mocani cu cinci copii. După studiile secundare la Liceul Ioan Meșotă din Brașov între 1919 - 1927, a urmat Școala Politehnică din București, obținând în 1936 diploma de inginer electromecanic.

Activitatea de inginer a desfășurat-o în cadrul Administrației CFR la Inspectia de Întreținere CFR din Cluj (subșef și șef de secție telecomunicații) până în 1940. Aici a lucrat în domeniul proiectării, construirii și întreținerii instalațiilor de telecomunicații și a altor instalații electrotehnice precum și în învățământ ca profesor de electrotehnica și tehnologie mecanică în școlile medii și profesionale CFR.

În refugiu la Timișoara, a înființat, organizat și condus după 1940 o nouă secție TC de centralizare și asigurare electromecanică. A pus bazele noului atelier pentru construcții în acest domeniu. În acest cadru a proiectat zeci de serii de blocuri de asigurări electromecanice cu semnale mecanice unificate pentru cale ferată simplă și dublă care constituiau perfecționări proprii, prototipuri, ulterior generalizate pe rețea CFR.

Tot la Timișoara, începând din septembrie 1942 a fost numit profesor de geometrie descriptivă la Școala de Subingineri Electromecanici, funcționând apoi în continuare după revenirea Scolii la Cluj-Napoca.

Imediat după eliberarea Clujului, la 11 octombrie 1944, a primit o misiune de responsabilitate și curaj, fiind încredințat împreună cu alți ingineri români să contribuie la refacerea căilor ferate, a instalațiilor de telecomunicații, distruse din nordul Transilvaniei. Ca șef de secție de telecomunicații a organizat și Inspectia CFR de la Cluj, asigurând funcția de inspector conducător și apoi, până în 1948, șef al Serviciului în cadrul Regiunile CFR.

La Școala de Subingineri a funcționat în continuare, iar din 1948, după înființarea învățământului ingineresc la Cluj, a fost numit conferențiar în cadrul Institutului Politehnic predând Geometria descriptivă, Electrotehnica, Mașini termice și Măsurări electrice, contribuind la organizarea și dotarea laboratorului de electrotehnică.

Până la retragerea sa din învățământul Universitar Tehnic și apoi până la încreșterea sa din viață la 15 aprilie 1980, profesorul Octavian Costea s-a remarcat prin calitățile sale de proiectant și cercetător, de pedagog, de om cu înaltă tinută morală, fermitate și intransigență în principii. Attitudinea sa demnă, legată de un profund patriotism, l-a caracterizat chiar și în perioade grele, - nu totdeauna prielnice căii drepte -, ca om al cinstei și adevărului.

Horia COLAN - Membru corespondent al Academieie Române

ANUNT

Membrii Asociației Cultural Sportive Izvorul Săcele anunță cu profundă durere dispariția prematură dintre noi, a eminentului inginer constructor, Viorel Adam, care prin inteligență și o muncă continuă a reușit să conduce atelierul de rezistență din cadrul Institutului Proiect Brașov, să fie atestat ca expert în construcții și conferențiar la Universitatea din Brașov. Întotdeauna atașat Săcelor în care s-a născut, a participat dezinteresat la viața asociației. În perioada 1955-1963 a fost un jucător apreciat în echipa de fotbal "Izvorul". Sincere condoleanțe familiei Consiliul de conducere

CULTURA • CULTURA

Cronica Săceleaneană

Autentic act de cultură: "Izvorul-75"

Gerul năpraznic de la sfârșitul anului înghețase parcă și înimile oamenilor. Torcea cu arii de frumusețe firele de promoroacă peste Țara Bârsei.

Un freamăt de bucurie se îndrepta spre cele șapte sate ale Săcelor. Stins se auzea glasul clopotelor.

Pașii urmașilor vechilor mocani - păstori ai credinței strămoșești și latinității, limbii românești - se îndreptau cu sfială și interes spre evenimentul anunțat. Aniversarea într-un cadru festiv a 75 de ani de la înființarea Asociației cultural-sportive "Izvorul" de la Satulung, prima organizație sătească de acest gen din țară.

Vremea se mai îndulcise, însă soarele, zgârcit cu noi, fraterniza totuși în acea sămbătă de 20 decembrie a anului 1997.

La ora anunțată, la Clubul "Electroprecizia" s-au deschis larg și primitor porțile interesantei acțiuni pentru a-i primi pe cei aproape 400 de participanți de toate vîrstele și de toate profesiile.

Suită manifestărilor, pregătită cu grijă de un inimos grup, avându-i în frunte pe domnii ing. Claudiu Roșculeț, ing. Octavian Taraș și prof. Victor Carpin președintele actual al "Izvorului", a debutat cu vizitarea expoziției de carte veche, costume naționale mocănești de la Săcele, fotografii de epocă, alese documente de la începutul secolului și picturi ale copiilor săceleni.

Onorata asistență a participat, în continuare, la lucrările simpozionului intitulat "Izvorul - 75, Cultură și tradiție săceleaneană".

Oamenii cu rosturi dar și tineri liceeni de la "Moroianu" sau "Precizia", elevi de la Școala nr. 4 au urmărit cu atenție conținutul comunicărilor, dornici și de "altceva". Și revirimentul s-a produs. Lumea nu s-a înșelat. În fruntea unei impunătoare delegații, ce a ținut să onoreze evenimentul, acad. Alexandru Surdu a adus Salutul Academiei Române și pe cel al Asociației pentru Literatura și Cultura poporului român din Transilvania (ASTRA), despărțământul Brașov. Plină de har și farmec personal, ca de obicei, distinsa personalitate a apăsat pe pedala cea mai potrivită, adică păstrarea din răspunderi a identității naționale și spirituale românești, condiție fundamentală și indispensabilă a integrării noastre europene.

Au urmat la cuvânt domnii: Dr. Liviu Sofonea (Univ. Transilvania) cu salutul Comitetului de istorie a științei, Ion Aurel Brumaru - redactor-șef al revistei ASTRA - "Localismul creator", prof. Victor Carpin - "Participarea Izvorului la integrarea și consolodarea familiei săcelene", prof. Ilie Cujba - moderatorul acțiunii - cu "Izvorul - istoric cu prezentă beneficiă în viața comunității din Săcele, prof. dr. Florin Salvan - "Latinitatea și continuitatea românească în revista Plaiuri săcelene", prof. Liviu Dărjan - președintele Cercului ASTRA "Frații Popaea" din Săcele, cu "Vocația românilor săceleni spre progres, prin cultură", dr. Augustin Tătaru - "Prof. Gheorghe Dragoș, personalitate săceleaneană".

A urmat o pauză în cadrul căreia organizatorii, generoși, au înmânat substanțiale premii unor numeroși tineri și foarte tineri elevi de la școlile orașului, participanți la concursurile de creație literară, desene, săh și tenis de masă.

În partea a doua a lucrărilor, s-au produs, cu comunicări domnii: Mircea Brenciu - "Biserica Sf. Nicolae și Izmul Național", ing. Gelu Gologan - "N.G.V. Gologan - personali-

tate marcantă a Săcelor", prof. Vasile Man - "Victor Jinga, economist de înaltă ținută", ing. Stefan Munteanu (Sibiu) - "Constantin Papuc - profesorul a patru academicieni", prof. Andronic Moldovan - "Pentru un izvor proaspăt și Plaiuri săcelene mai rodnice".

În toate intervențiile s-au subliniat aspecte inedite din viața atât de rodnică a Asociației "Izvorul", concretizată în numeroasele activități culturale, sociale și sportive la care au luat parte, de-a lungul anilor, zeci și zeci de săceleni din diferite generații. S-a evidențiat - aportul național al marilor personalități născute și legate de Săcele: episcopul academician Nicolae Popaea, George Moroianu, frații Alexandru și Ioan Lapedatu, Victor Jinga, Gheorghe Dragoș și mulți, mulți alii trăditori ai culturii printre care s-au remarcat preoți și învățători, economisti, profesori și medici care au slujit cu devotament obștea săceleană înțând cu strănsie credința strămoșească, la grai și la obicei, la luminarea oamenilor prin deslușirea adevărurilor cărtii și tendință continuă spre progres și bunăstare. S-a scos în evidență strădania lui Victor Tudoran și Al. Stroe-Militaru (Suță) care au condus - foarte tineri fiind - cele două reviste "Viața săceleaneană" și "Plaiuri săcelene" (Ultima reapare și azi în serie nouă).

În încheierea lucrărilor, dl. ing. Claudiu Roșculeț - director general adj. al S.C. Electroprecizia S.A. - a susținut comunicarea "Săcele - realitate și perspectivă".

Domnia sa a multumit tuturor participantilor și a subliniat, pertinent, că trecutul atât de bogat al spiritualității și culturii săcelene, mariile nume, evocate cu venerație de antevorbitori, sunt temei și îndemn pentru viitorul localității care se pregătește să devină - într-un viitor apropiat - municipiu, deoarece îndeplinește din plin toate prerogativele ce se impun. De asemenea a reiterat aportul decisiv al S.C. Electroprecizia S.A. la viața localității, aici unde peste 5.000 salariați din Săcele acționează pentru menținerea și întărirea prestigiului firmei, adevărata MAMĂ a acestor specialiști care țin la renumele lor atât în țară cât și în afară.

Și, pentru că-i vremea colindelor, surpriza serii a avut darul "să electrizeze" înimile celor prezenți. Un talentat grup de tineri din formația corală a bisericii ortodoxe "Sfânta Adormire" din Satulung a ținut să cinstescă, aşa, după data nașterii, aniversarea... "Leru, Doamne, Ler..." "La mulți ani cu sănătate..." și iar "Mulți ani" Izvorului săceleean... și voia bună a continuat.

Dar, încă ceva. Vă spun drept că pentru prima oară am observat (sper să nu mă fi înșelat) că se poate simți și fără ideologie, fără extravagante naționaliste și fără ostentație sau partizanat politic, simplu: românește, cu respect, demnitate și toleranță.

Era seara târziu și Săcelele se oglindeau în alese haine de sărbătoare. Veneau, doar, peste puține zile, Sărbătorile Crăciunului și cele ale Noului An și aveam certitudinea că salba ghirlandelor cu beculeț multicolore vesteau, în continuare, nu numai Nașterea Sfântă dar și așteptate de noi, români, a Marii Renașteri a identității noastre morale, culturale și spirituale.

M-aș fi dorit în acel moment de seară calmă și înșelată, undeva pe vârful Timpei ca să privesc cu luare-aminte, de jur-imprejur, pe săturare, întru bucuria sufletului

Prof. Liviu DĂRJAN

Zâmbind printre necazuri și bucurii ...

Aniversare optimistă: Am șaptezeci de ani - și o mai duc!

Nu-s chiar aşa mândrețe de haiduc
Dar cătă vreme-s încă pe picioare
Înseamnă că mă "țin" destul de tare!

de D. C. Mazilu

◆◆◆

Bătrânețe: Se schimbă vremea, scumpă și suntem azi bătrâni,

Simțim că nu mai suntem, pe unde-am fost stăpâni.

Copiii noștri astăzi nu ne mai iau în seamă

Iar fiil lor, nepoții, de mult nu mai au teamă:

Lipsiți de cuviință și fără de cruce

Își fac cu ochii semne, vorbind de tata mare ...

Mă fac că nu văd asta, deși le văd pe toate

Și pleoapele pe lacrimi se lasă rezemate

Noi suntem musafiri întârziati oleacă

Pe care toți i-așteaptă să piece ... și nu pleacă.

T. Măinescu

CRONICA SIMBII

DESPRE KITSCH

Cuvânt de origine germană, care conform DN înseamnă "termen folosit pentru a desemna arta de prost gust, pseudoartă; obiect de proastă calitate (se citește kici)."

Se vorbește astăzi foarte mult despre kitsch. Întradevăr, falsele valori promovate în comunism și-au pus amprenta asupra noastră, asupra modului de a ne purta și de a aprecia valorile.

Aș porni de la un exemplu la îndemâna oricui. Să ne gândim la carpele populare autentice. Făcute la război de femei care, cu un simț deosebit al frumosului, știau să îmbine măiestrul culorile câmpului înflorit și ale cerului, pe vechi motive populare, diferite în funcție de zona folclorică, aceste carpe sunt din ce în ce mai rare. Industria casnică fiind desființată, au apărut, la scară industrială, tot felul de contrafaceri de prost gust, cu motive și culori nefericit alăturate. Și oamenii au cumpărat noile produse. Alături de penibilele flori de plastic sau alte "podoabe" artizanale. Și astfel casele sunt pline de astfel de "făcături"!

În privința limbii, atacul a fost și mai dur. cel mai des auzeam vorbind o serie de activiști cu un limbaj rudimentar, agramați, preluând la nesfârși formule fixe ale limbii de lemn. Acești indivizi cu ifose intelectuale puși în diverse funcții ajunseră să devină, pentru mulți, modele, a căror exprimare căuta să o imite. În realitate erau autentice antimodelle.

Kitsch-ul la nivel național s-a numit "Cântarea României", sarabandă a prostului gust prin accentele sforător patriotarde. Piepturi umflate, cuvinte urlate, topălii, plăcuțe colorate, steaguri cât mai multe, toate sub masca unui fals și dăunător patriotism. culmina cu spectacole aberante la care Ceaușescu, într-un periculos delir, "scotea" din morminte figuri dragi ale istoriei noastre: Decebal, Mircea cel Bătrân, Ștefan cel Mare... În timpul dictaturii comuniste familia Ceaușescu a primit nenumărate cadouri. Acestea erau expuse, culmea, la Muzeul de Istorie spre a putea fi "admirate" de publicul mobilizat în numele elanului patriotic. Aceste obiecte vor fi scoase acum la licitație. Cine oare le va cumpăra, pentru că, după cum afirmă directorul adjunct al muzeului, "majoritatea acestor obiecte sunt kitsch-uri grosolană"!

Până și în industria cinematografică întâlnim exemple de kitsch-uri. Voievozilor li se întina cu nerușinare memoria punându-se în gura lor discursuri patriotarde de cel mai prost gust ceaușist. Fie-mi iertat pleonasmul! Nu mai amintesc de filmele în care tărani jucau de bucurie fiindcă nu aveau de nici unele!

La fel la televizor sau în unele ziare și reviste, mai puțin cele de cultură, apăreau pseudocreații, așa-zisă poezie patriotică, ale unor făcători de rime ce se voiau considerați poeti! Între maculatura lor și creația poetică se află un zid de nepătruns! Populația însă vedea (citea, auzea) cel mai pseudocreații și influența era gata.

Toate acestea au constituit arme perverse prin care s-a urmărit vicieră unui gust nativ și a unei decente pe care românul le-a avut înțotdeauna. Dar nu toți au rezistat acestei agresiuni. Și astăzi acest lucru anacronic apare în variile domenii. Despre "limba de lemn" am mai vorbit. Cu durere constat un atac concentrat (conștient sau nu) asupra limbii române. Ne debarasăm cu greu de ceea ce decenii ni-a inoculat în mod diabolic, cu atât mai mult, cu cât pe mici ecrane pline de "analisti politici", de fapt majoritatea "băgători în vorbă"; întâlnim același limbaj aceeași atitudine suficientă a semidoctului.

Trăim, ca urmare a vicierii bunului gust, o dramă. Cum o vom depăși? Numai prin efort propriu, prin revenirea la ceea ce ne-a caracterizat: bunul simț, recunoașterea și cultivarea Adevărului și a Valorilor autentice.

prof. Ilie CUJBĂ

Dorință: De mărțișor aș vrea să-ți iau mașină

O Dacie adevărată, jur

Că de mașini e piața noastră plină

Dar nu se află pe măsură ... săn!

◆◆◆

Soacra: Și-a înlocuit dantura

(Niște rădăcini colțate!)

C-un sistem de roți dințate,

Mamă, ce-i mai merge gura!

◆◆◆

Îndrăgostit de muzică: Fiindcă muzica îi place

S-a 'nsurat și nu-i mai pasă

Că nevastă-sa, acasă,

Numai ... "muzică" îi face!

◆◆◆

ORAȘUL SĂCELE - REALITATE ȘI PERSPECTIVĂ

(Continuare din pag. 1)

Încă din timpul războiului au luat ființă aici la Săcele ateliere și secții industriale, care produceau tehnică pentru front. Un atelier de aparate fine de bord de avion, reprofilat pentru tractoare, a Societății PREROM din Brașov, a primit la 1 iunie 1948 denumirea de ELECTROPRECIZIA, care în septembrie 1949 se mută la Săcele - Satulung, pe locul unde se află și azi uzina. În momentul mutării ELECTROPRECIZIEI aici, a avut 198 de salariați. În 1988 uzina a atins nivelul maxim de angajați, de 6750 persoane. În prezent, ca urmare a unor modificări determinante de fenomenul deosebit de complex și de dinamic al tranzitiei, (cerere, ofertă, pieță de materiale și de desfaceră, concurență, retehnologizare, criză managerială etc.) numărul salariaților s-a restrâns la 5200, din care peste 4900 sunt săceleni. Sunt tendințe de a se modifica numărul salariaților în funcție de eficiență economică a uzinei. Așa după cum odinioară Săcelele era recunoscut în țară datorită muncilor gospodari de oî, de câteva decenii, până azi, ELECTROPRECIZIA este emblema acestei localități, ea ducând faima constructorilor de aparate de bord și a altor aparate electrice în țară, și în lume. Uzina este de fapt pilonul principal al economiei săcelene care influențează puternic și permanent dinamismul vieții socio-economice locale.

Din 1950, Săcelele a devenit din punct de vedere administrativ oraș. Forțele politice și administrative depun eforturi pentru a-i transforma statutul în localitate - municipiu, încrucișând dispune de parametrii necesari pentru a fi promovat în categoria respectivă: are peste 32.000 locuitori, unități economice industriale, service, comerț, școli, așezăminte religioase și de educație extrașcolară, bănci și instituții specifice de ordine publică și administrație care fac din Săcele un adevărat oraș.

Sectoarele economice ale orașului, care mai păstrează încă note de dezorientare, anarhie și malformații caracteristice perioadelor de tranzitie, intră treptat, - unele cu accentuat dinanism - în procesul de dezvoltare firească. Crește an de an ponderea sectorului privat în economie, iau ființă noi unități economice iar altele se reprofilează, se retehnologizează. Comerțul și serviciile se adaptează neconvenit la pretențiile economiei de piată și ale orașului modern. Se dezvoltă cu fiecare zi dotările edilite aducătoare de confort civilizat pentru populația orașului. Numai în ultimii 3-4 ani, Săcelele a făcut un salt, de mulți nevisat odinioară, în sectorul serviciilor și dotărilor edilite: construcții și renovări de locuințe particulare, introducerea gazelor naturale pentru încălzire, rezolvarea vechilor probleme cu apa de consum, iluminatul public, salubrizarea și înfrumusețarea orașului, dezvoltarea retelelor comerciale, transportul în comun, dezvoltarea și întreținerea rețelei de drumuri, renovarea dar și dezvoltarea rețelei de trotuare cu dale estetice și moderne, întreținerea și repararea școlilor etc. Toate acestea sunt dovezi incontestabile care conving prin fapte concrete **atașamentul și legătura** prezentului cu ceea ce tinerii entuziaști și "cărturarii" înțelepti cu dragoste de locul lor natal", mobilizați de Asociația "Izvorul" și revista "Plaiuri Săcelene", visau, propuneau și militau pentru localitatea lor. De aceea noile structuri politice și administrative locale, colectivele mangeriale și patronajul multor unități economice s-au atașat ideilor promovate odinioară și azi de spiritul "Plaiurilor Săcelene", acela de a ne înrola cu toții, cei care trăim și

trăim în această localitate, în eforturi comune pentru bunăstarea și prospătatea orașului, a locuitorilor săi.

Evident, Săcelele a cunoscut în ultimii 4-5 ani multe succese pe drumul urbanizării. Sunt însă multe probleme rămase nesoluționate pentru comunitate și pentru mulți locuitori. Salariile, pensiile, ajutoarele de șomaj, cele sociale și pentru copii sunt neîndestulătoare în raport cu prețurile, cu cheltuielile de încălzire, întreținerea locuințelor, achitarea serviciilor, transportul etc. Lucrările de urbanizare - iluminat, canalizare, trotuare, asfaltare și altele - n-au pătruns pe toate străzile orașului, după cum ar dori fiecare. Multe probleme socio-culturale nu sunt la nivelul unui oraș cu pretenții de municipiu. Nici nu pot fi, în condițiile când, toate acestea sunt determinante de volumul și calitatea producției economice, de muncă, de numărul celor încadrati și de veniturile obținute prin muncă.

Vîitorul Săcelor, în acest context al anilor de tranzitie, trebuie să fie orientat de o politică științifică în stare să asigure echilibru dintre pretențiile oamenilor pentru consum și contribuția lor la asigurarea acestuia, cu o mare rezervă pentru dezvoltare. Salariile, veniturile în general, pensiile și ajutoarele sociale, apa caldă, transportul în comun, iluminatul public, bursele pentru elevi și studenți etc., "nu pică din cer" și nu pot crește fără a fi sporite cu hârnicie și disciplină de fiecare dintrę noi.

Concomitent cu eforturile obștești-politice, administrative și manageriale pentru înălțarea anarhiei, dezordinei, a fenomenelor care erodează mersul normal al vieții sociale, să se pună accent mai pronunțat pe piața muncii. Dacă omenii doresc să trăiască la nivelul confortului european, atunci eforturile să le fie dedicate creșterii numărului locuitorilor de muncă și pentru calitatea produselor și a serviciilor. Deci, calitatea muncii lor să se ridice la nivelul aspirațiilor lor de confort și venituri. A crescut prea accentuat disproportiona dintre cei care așteaptă subvenții de întreținere de la buget și apotul producătorilor de bunuri necesare consumului.

Săcelele are condiții inepuizabile amplificării veniturilor oamenilor prin muncă cinstită. Acum este nevoie de un mecanism economico-financiar și managerial interconectat care să pună în mișcare forțele și energiile locale la rezolvarea unor obiective locale cum sunt:

- dezvoltarea prin retehnologizare și alte eforturi de modernizare a uzinei ELECTROPRECIZIA;

- continuarea amenajărilor edilitare orășenești: canalizarea, drumurile și trotuarele, căile de acces laterale, amenajări stradale pentru prevenirea inundațiilor, viiturilor, torrentilor și multe alte lucrări pentru înfrumusețarea orașului;

- transpunerea în opera de viitoarei centuri rutiere de traversare a orașului;

- dezvoltarea sectorului de servicii către populație la un grad superior de confort și civilizație. Se pare că în acest domeniu sunt mulți meseriași care practică evaziunea fiscală sub ochii îngăduitorii ai autorităților financiare;

- deși Săcelele deține o poziție geografică - puțin întâlnită în țară - și un climat deosebit de prielnic pentru turism, s-a făcut prea puțin pentru valorificarea acestui potențial economic;

- resursele naturale, inclusiv pădurea, pământul, izvoarele, flora, fauna, etc. n-au fostexploata și explorate științific și valoaristic astfel pentru a fi transformate în mai multe locuri de muncă pentru cei supuși fenomenului de șomaj;

- sunt zone ale spațiului cultural-educativ care ar putea absorbi forță de muncă etc.

În încheiere, trebuie să subliniem faptul că orașul Săcele este angajat azi pe coordonatele unui proces permanent de dezvoltare și progres în vederea sporirii nivelului de cultură și civilizație al locuitorilor. Solicităm la susținerea acestui efort și contribuția Asociației și Revistei pe care azi le aniversăm.

PENTRU UN "IZVOR" PROASPĂT ȘI "PLAIURI SĂCELENE" MAI RODNICE

(Continuare din pag. 1)

"Cu condeul înmormântat în dragostea de sat", afirmă V. Tudoran - prin care încercăm să privim orice acțiune din localitate și prin această prismă săceleeană, am căutat să vedem realizările viitoare, stările actuale, sau înțelesul acțiunilor din trecutul mocănesc" 1)

În felul acesta înțelegeau predecesorii să se implice în viața obștei locale. Lecția lor, reflectată în paginile revistei nu mai necesită demonstrații.

Am motivat apariția fenomenului socio-cultural și sportiv "Izvorul", a revistei "Viața Săceleeană" apoi a "Plaiurilor Săcelene", ca rod al democratizării vieții social-politice după Unirea din 1918. Si în zilele noastre, după Revoluția anticommunistă din 1989, spiritul politicii democratice s-a impus treptat și procesul continuă.

Cu timiditate, "Izvorul" cu "Plaiurile Săcelene" renăscute au încercat să-și adune și să-și pună în mișcare energiile. Un mănușchi de săceleni înnoișoți s-a străduit să aducă în viața Săcelor duhul vechilor "Plaiuri Săcelene". Ajunsă la nr. 14, revista de azi arată și interesantă, îngrijită, mulți săceleni o caută, o citesc, o susțin prin contribuții bănești, mai participă și la asa zise acțiuni... Autoritățile locale și S.C. Electroprecizia S.A. o sprijină ca să supraviețuască. Toate acestea sunt un bun căștigat atât pentru asociație și revistă cât și pentru localitate.

De curând, într-o conferință de presă la Primăria Săcelor s-a afirmat cu claritate o axiomă despărțită parcă din spiritul "Plaiuri Săcelene", anume că "Forțele politice și administrative din localitate fac o singură politică, aceea a intereselor Săcelor". 2)

În țară, democratizarea vieții politico-administrative a declanșat și pus în acțiune nemurărate forțe sociale. Si la Săcele, trăim permanent procesul unor astfel de intervenții economice, edilitare, culturale-sportive, religioase, caritabile etc.

Pentru a se incorpora în acest proces, Asociația și Revista ca instrumente ale Societății Civile nesubordonate nici unei forțe politice, decât a intereselor populației locale, trebuie să se modernizeze astfel încât să susțină mai eficient eforturile în acest sens. Adică "Izvorul" trebuie să fie împrospătat pentru ca "Plaiurile Săcelene" să concure la rodnica dorită de localnicii de azi ai Săcelor.

1) Victor Tudoran - "Prilej de bucurie" din "Plaiuri Săcelene" an IV nr. 3 / pag. 45 - 1937

2) Din ziarul "Bună ziua Brașov" / 23.10.1997 / pag. 3 din ("Primarul și Consiliul...")

Acestea nu se pot realiza fără ca rolul și importanța lor să nu fie mai puternic recunoscute, cultivate, încurajate și îngrijite de forțele politice, administrative și economice locale. O astfel de atitudine din partea forțelor locale ar constitui consimțământul și comanda socială față de serviciile acestei reviste.

În acest sistem de relații ar fi oportun ca celor două instituții să li se asigure un sediu cât de modest în care să se organizeze o arhivă, o bibliotecă cu fond documentar de carte și de reviste, acele care oglindesc și păstrează ca într-o bancă de date viața Săcelor din trecut și de astăzi. Acestea sunt instrumente primare, indispensabile unei activități intelectuale, singurile care dezvăluie personalitatea localității de odinioară.

Apoi, ar fi un act de un înalt patriotism local, realizat de urmășii vechilor săceleni să caute și să doneze acestei arhive, urme și documente care vorbesc despre trecutul semnificativ al locului.

Sugerau că această ocazie o mai veche și constantă preocupare a noastră, aceea a înființării aici, la Săcele a unui Complex cultural, funcțional și spiritual Săcelene. În acest complex ar putea funcționa eventual un muzeu, o arhivă, o Casă a Cărții care să fie totodată și un centru al asociației și redacției revistei săcelene, loc de întâlnire pentru cei care coordează și munesc benevol în cadrul acestora.

Se impune obiectiv ca nucleul de săceleni animatori de la "Izvorul" și "Plaiuri Săcelene", colaboratorii lor să încearcă să depășească actuala etapă de activitate a acestora. Pe lângă întâlnirile de lucru curente și de programare a conținutului revistei, să organizeze întâlniri tematice, seminarii, simpozioane locale, conferințe, concursuri, etc. în care participanții din localitate și din exterior să-și prezinte creațiile de orice natură și să contribuie cu priceperea lor la rezolvarea și exprimarea unor probleme locale cum sunt: prezentul și viitorul economiei industriale și agricole, și a serviciilor din Săcele, folosirea resurselor umane din zonă, viața școlii, viața cultelor, problemele tineretului, convietuirea interetnică; Săcelele, zonă turistică, zonă de tranzit național și internațional etc. Cele mai reușite intervenții și mai concluante să fie publicate în revista locală. Numai prin publicare se pot păstra pentru istorie, urmele semnificative ale prezentului. Deci, cu necesitate, revista să-și recapete esențialitatea subliniată de subtilul predecesorul său: "Revista de atitudini și probleme săcelene".

Să se practice în continuare apelurile pentru atragerea colaboratorilor din cele mai diverse categorii de inteligenți, specialiști dintr-o săcelenie de azi, de aici și din țară. În prezent Săcele dispune de sute de ingineri, economisti, profesori, învățători, zeci de medici, agronomi, zootehnicieni și alte categorii de inteligenți cu talent și preocupații pentru poezie, proză, pictură, film, cercetare științifică și tehnică, sociologie, politologie etc., deci un potențial intelectual care antrenat cu discernământ și consecvență ar putea oferi surpirse nebănuite. Nu

Ziua Unirii și unității la Purcăreni

N-am putut, voind să scriu despre balul mocănesc din ziua de 24 ianuarie de la Purcăreni, să mă mărginesc, să redau doar ce s-a petrecut de cu seara până în zori: dansul călușarilor în costume naționale, vătaful cum se spune, fiind talentat și inimiosul (deși pensionar) Ion Brescan, concertul corului condus de Ieremia Despan care a vorbit și despre reînnoita Asociație Sfântul Gheorghe, cu inițiativa pe plan religios și chiar turistică (o cabană în Zizinaș), cuvântul de aleasă simțire al profesoarei Gina Pecurariu, acum pensionară, locuind în Brașov, despre HORA UNIRII în care ne-am prins și cei născuți aici și cei atrași de acest sat, despre petreceră în care au predominat dansurile de altă dată pe care le-au jucat și numeroșii tineri, participanți la această minunată sărbătoare a satului.

Ceea ce s-a realizat, mai presus de toate așa cum remarcă un alt fiu adoptiv al satului, dr. Ovidiu Pecurariu - a fost un moment de unitate întră care cred că vom trăi mai profund de acum.

Dacă petrecerea de la bîrful satului care ne-a făcut să ne amintim de familia Beșchea, de balurile și nunțile de aici, ar fi decurs ca un spectacol cu dans la mijloc, iar noi cei mai în vîrstă sănd admirativi pe marginea - farmecul și sensurile sărbătorii ar fi fost realizate doar în mică măsură.

Fiind printre invitații de onoare - fapt pentru care mulțumesc și având alături la masă foști învățători și profesori, unii veniți din Brașov, i-am văzut pe foșii dascăli încorjurați de dragoste și recunoștința foșilor elevi. Au trăit momente emotionante soții Ceteanu, Elena Munteanu, foști învățători în sat, soții Neamțu (dânsul fost preot, iar dânsa foșta profesoară aici), Lucreția Despan, foștă educatoare etc.

S-a simțit în toate, pricepera și entuziasmul organizatorilor printre care și soții Vrânceanu mereu printre participanți.

Si în legătură cu caracterul de întâlnire cu fiii satului și cu acela de ospeție, trebuie să-i aducem cuvintele de mulțumire lui Doru Petiș, un devotat purcărean și generos sponsor, care și-a împlinit cu acest prilej și dorința de a-i cinsti pe foșii săi învățători și profesori.

Unitate, dragi purcăreni - inclusiv cei deveniți ai satului - unire pentru ca o simțire curată și puternică românească să genereze alte inițiativer!

N. PROSAN

sunt antrenate suficiente forțe locale tinere. Să nu uităm că predecesorii noștri de la "Plaiuri Săcelene", "au fost tineri care și-au drămuțit cu entuziasm patriotic timpul și energiile pentru profesie și pentru activități cultural-sportive și mult divertisment civilizat". Azi recunoștem și declarăm necesitatea antrenării tinerilor săceleni în acțiunile "Izvorul", dar tinerii nu ni se prea alătură fiindcă ori nu cunosc pre-ocupările asociației, ori nu sunte tentați să acționeze în acest cadrul, din datoritate unor barieră pe care ar trebui să le cunoaștem și să le înțărim.

Fără ca problemele vizate să fie epuizate, sugerăm ca revista să reînvie practici și activități de odinioară care stimulă apropierea și activizarea colaboratorilor: mocaniadele, balul plăcintelor, serbarele de "Sântiile", publicarea listelor cu susținătorii revistei, omagierea trecutului și a personalităților de odinioară, dar și pe cele de azi, dacă depun eforturi ca să le urmeze cărăriile.

Acestora să li se adauge practica vânzării revistei pentru ca numai confruntarea cu legea cererii, acolo unde se vinde presă, publicația va dovedi, dacă e acceptată și căutată de public.

In paginile ei să se facă publicitate mai diversificată și mai agresivă pentru întreprinderile, serviciile și comerțul săcelean.

În mod riguros științific și nepartinic, dar de pe pozițile civismului local, revista să reflecte cu promptitudine informații despre viața social-economică și cultural-sportivă locală, după modelul "Cronică mărunte", cronică săceleană, literară, sportivă, turistică, religioasă, prezentări de carte, de reviste, ecouri și replici, opinii, eseuri etc. Să susțină activitatea unor asociații și cercuri - nu numai a Izvorului - și să conlucreze în mod special cu despărțământul "Astra" din localitate dar și cu instituțiile culturale-educative locale: școli, biblioteci, muzeu, librării, cinematografe, discotecă, formații sportive, etc.

Să stimuleze preocupațile oamenilor pentru asociații cu caracter economic și cultural educativ care să adune în jurul lor învățători, educatoare, ingineri, preoți, profesori, proprietari și întreprinz

SĂ NU UITĂM • SĂ NU UITĂM

La 15 ianuarie 1998, s-au împlinit 148 de ani de la nașterea poetului național Mihail Eminescu. Despre viață și opera marelui poet s-a scris mult și se va mai scrie. Însă puțini dintre cei

MIHAEL EMINESCU la SĂCELE

care fac referiri la viața poetului vorbesc despre vizitele lui în Săcele, respectiv la Turcheș. A fost atras spre aceste plaiuri de către marele actor și autor dramaturg, din Turcheș-Săcele, Ion D. Lacea. Aceasta a fost marele martor al legăturilor poetului cu trupa Ștefaniei (Fanni) Tardini.

Ion D. Lacea s-a născut în Săcele (Turcheș) în anul 1835, într-o frumoasă casă situată pe ulicioara Maierului (azi Str. Mică nr. 400). A murit în anul 1872 pe scenă, în timpul unei reprezentanții teatrale. A fost actor și autor de teatru, opera lui fiind însoțită de trecutul nostru național, din care s-a inspirat neconținut. Despre prietenia lui Ion D. Lacea cu Mihail Eminescu, deși între ei era o diferență de vîrstă de 15 ani, vorbesc aproape toți biografii de seamă ai poetului. Poate apropiatul lui, actorul Ion D. Lacea trebuie considerat mai mult un mentor decât prieten, care l-ar fi putut conduce pe entuziasmul învățăcel la cunoașterea realităților brașovene.

Trupa lui Tardini din care făcea parte actorul a jucat în anul 1864 la Brașov piesa Bogdan Vodă, scrisă de dramaturgul Ion D. Lacea. Și Eminescu a scris o piesă cu subiect asemănător. Mentiunea cu privire la "țăranca" din piesa poetului este Stanca Lacea, mama autorului și actorului Ion D. Lacea, care era fiica lui Stan Blebea, mare negustor brașovean, cu întinse relații comerciale peste graniță, în România. Tatăl auforului (Drăgan Lacea) a murit de Tânăr, fiul său Ion D. Lacea actor, fiind crescut și educat de unchiul său Vasile Lacea, fratele tatălui său, care l-a ținut 6 ani la liceul "Honterus" din Brașov. Apoi Ion D. Lacea, ajutat de Stan Blebea, bunicul său, trece munții în România.

În turneul din 1864 de la Brașov, apare însoțit de două dintre surorile sale. După cum se cunoaște, familia Lacea făcea parte din rândul celor fruntașe din Brașov. Vasile Lacea, mare

negustor era membru al Casinei Române și unul dintre fondatorii Gimnaziului românesc, Liceul "Andrei Șaguna" din Brașov, în sala festivă a căruia trupa Tardini a jucat în anul 1864. Fratele mai mic al actorului Drăgan Lacea (tatăl Acad. Constantin D. Lacea) a ajuns slujbaș la prestigiosul Liceu românesc și locuia chiar în clădirea acestuia, în prima încăpere din dreapta intrării principale.

Datele la care ne-am referit au fost întocmite de Acad. Prof. Constantin D. Lacea și păstrate parțial, de către strângopata acestuia Măia Bobeș, din Turcheș-Săcele. Familia Lacea cinstea cultul Luceafărului poeziei românești motivată de vizitele pe care Eminescu, împreună cu Ion D. Lacea și cu alți actori le-au făcut la Turcheș, admirând priveliștile ce se deschideau de pe dealurile dinspre sud, care străjuiesc Turcheșul.

Redăm mai jos, o scrisoare trimisă de Acad. Constantin D. Lacea în anul 1935, nepotul său Gheorghe Bobeș, fost primar în Turcheș-Săcele în perioada interbelică. Datată la Cluj, în 12 iulie 1935, scrisoarea afirmă:

"Dragă nepoate - În anul acesta se împlinesc 100 de ani de la nașterea unui frate al tatălui meu, Ion, actor foarte apreciat. De aceea m-am gândit să punem o placă comemorativă pe casa părintească din Turcheș, unde s-a născut actorul, cea de lângă Maier (Str. Mică nr. 400)."

Cu drag, C. Lacea."

Poate, autoritățile locale de astăzi vor lua în considerare această dorință năștătoare, în acea perioadă.

Stefan MUNTEANU - Săcele

Societatea culturală Astra - Asociația Transilvană pentru Literatură și Cultura Poporului Român - înființat la 1861, în scopul unirii românilor de pretutindeni prin cultură, cu sediul central la Sibiu, dar cu activități în toate zonele unde trăiesc sufltele de români, prin Despărțământul COVASNA - HARGHITA, a organizat cea de a 93-a Adunare Generală în zilele de 17-19 octombrie a.c. în municipiul Sf. Gheorghe.

Tema reunii a fost "Identitatea națională în contextul integrării europene".

Am avut onoarea de a participa alături de cei peste 300 de "aștrii", delegați sau invitați, soții din toate ținuturile locuite de români. La manifestările acestui impunător Forum organizat impecabil de Muzeul Spiritualității Românești din localitate, avându-l "la cârmă" pe inimousul și priceputul profesor Ioan Lăcătușu, președintele Despărțământului Covasna-Harghita.

Într-o toamnă de-a dreptul sadoveniană, aurită din belșug de razele soarelui înțărător și dator în acest an, am poposit la Sfântu, părăsi fiind reculegerii creștinești și nu numai, la un TEDUM, ținut de un impresionant sobor de preoți la Catedrala Ortodoxă din centrul așezării de pe Oltul superior.

Întreaga asistență a participat apoi la ceremonia depunerii de coroane și jerbe de flori la troiță din fața catedralei, la placa memorială fixată pe clădirea colegiului "Szekely Miko", la statuile lui Mihai Viteazul și mitropolitul Andrei, baron de Șaguna. S-a sfîrșit, de asemenea, locul unde va fi amplasat însemnul comemorativ, dedicat Asociației ASTRA.

A urmat Sesiunea festivă în plan, de la Casa de cultură a Sindicatelor, care a reunit nume de prestigiu ale culturii și spiritualității românești printre care s-au detăsat P.S. Ioan Selejan, episcopul Covasnei și Harghitei, care a cuvântat în legătură cu "Ortodoxia și spiritualitatea românească în perspectiva integrării europene", Acad. Alexandru Surdu, membru al prezidiului Academiei Române, președinte al Despărțământului ASTRA - Brașov, care a fascinat asistența, în special numerosul grup al elevilor de liceu, prin alocuțiunea referitoare la "Integrarea cultural-europeană".

Interesante au fost și intervențiile dominilor Corneliu Ioan Bucur, senator, director general al Muzeului ASTRA - Sibiu, în legătură cu "Reconquista identității noastre etno-culturală" și Gheorghe Tatu, prefectul județului Covasna, despre "Egalitate și diversitate, o șansă a conviețuirii".

Din toate aceste intervenții pertinente s-au desprins idei clare, care au slujit și continuă să o facă, cauza sfântă a

perenității noastre în edificiul cultural-european, în timp și fără ostentatie, de la printul Dimitrie Cantemir la B.P. Hașdeu, de la Eminescu la Enescu și Brâncuși. Nimic și

ASTRA la Sfântu Gheorghe

DESPRE IDENTITATE ȘI INTEGRARE

nimeni nu "ne-a scos" din aria valorilor recunoscute unanim pe bătrânu continent.

S-au subliniat răvagiile părților prolepticist al anilor domniei "culturnicilor" și, mai grav, s-a atras atenția asupra atențelor de azi la identitatea și specificul național sub "democrat" și "nevinoțata" avalanșă de pseudoargumente care atentează la valorile recunoscute ale culturii noastre prin modele cosmopolite ce violentează supărător și pe alocuri jignitor limba română, religia ortodoxă, portul popular și creația spiritualității românești în diferite domenii.

Nu ne modernizăm numai prin muzică stridentă și îmbrăcămintă uniformizantă, prin homoseksualitate, pedofilie, droguri, prostituție, vagabondaj sau cerșetorie.

Valorile noastre nu sunt legate de cazuri patologice și n-au fost nicicând tributate unor credințe desarte emanate abundență și aberant de diferite secte de origine orientală, total străine specificului echilibrat și profund uman al ființei naștere naționale.

În ziua a doua, au avut loc lucrările pe secțiuni. Acestea s-au desfășurat atât în municipiul Sfântu Gheorghe, cât și la Centrul de Cultură de la Arcuș.

Cele șase secțiuni s-au referit la ASTRA - ieri, astăzi, mâine; Istoria veche, modernă și contemporană; cultură, mass-media; Organizații neguvernamentale; Biserică și scoala, conviețuire interetnică și strategii identitare.

Îmi vine greu să reproduc aici întreaga problematică abordată, luările de poziție, care au făcut dovada unor serioase cercetări în legătură cu beneficia activitate a ASTREI, pusă în slujba adevărului și acurateții științifice, mereu alături de aceia care au trudit progresului și bunăstării generale, unității și dăinuirii neamului.

Voi spicui doar câteva titluri de comunicări:

Sever Ursu, profesor Năsăud, "ASTRA și revistele culturale", Aretă Moșu, profesor Iași "Asociația și românii din afara granițelor", Mircea Dogaru, Ic. colonel, București "Istoria ținutului Secuiesc", Stefan Broașcă, redactor șef, publicația "Plai românesc", și Cernăuți "Istoria în apărarea

UN FIU AL SĂCELELOR PROFESOR AL UNOR ELEVI, DEVENIȚI ACADEMICIENI

Prof. Dr. Constantin Papuc

Stefan MUNTEANU - Săcele

Cine are norocul să-i cadă sub privire cu atenție tabloul absolvenților Liceului "Andrei Șaguna" din Brașov, promoția anului 1913/1914 poate vedea fotografii - alături de celalalte - a patru tineri absolvenți deveniți peste ani, personalități de marcă ale culturii noastre, academicieni. Aceștia sunt, în ordinea alfabetice, următorii: Lucian Blaga, Nicolae Colan, Andrei Oțetea și Dumitru Roșca.

Despre profesorii acestora s-a scris, însă, mai puțin, ceva în perioada interbelică. Aceștia au avut ca profesor la liceul din Brașov și pe distinsul săceleean, dr. Constantin Papuc.

Născut în anul 1886, în aceste frumoase plaiuri, în Turcheș-Săcele, zonă ce a dat tării mulți reprezentanți străluși în lupta pentru drepturile naționale ale românilor. Provine dintr-o familie fruntașă de mocani săceleni, luptător pentru dreptate și eliberare națională. Studiază în comuna natală, apoi la Gimnaziul greco-oriental de băieți din Brașov (Liceul "Andrei Șaguna"), apoi la Universitatea din Viena, facultatea de drept și filozofie, unde își trece și doctoratul. Studiază la Sibiu și teologia. Era un obicei al timpului, ca tinerii români pentru a fi absolviți de serviciul militar să studieze teologia.

După absolvire funcționează ca profesor de filozofie și religie la Liceul "Andrei Șaguna" din Brașov, unde-i are ca elevi și pe cei menționați dar și pe alții.

Între cele două războaie, slujește ca profesor și apoi director al Liceului românesc din Salonic (Grecia). Izbucnind cel de-al doilea război mondial este chemat în țară, unde este numit profesor și director al liceului de băieți din Călărași.

Revenind la tabloul absolvenților Liceului "Andrei Șaguna", printre alții "studenti", cum se numeau elevii la acea vreme, vom observa și fotografii a doi săceleni. Este vorba de Ioan Roșculeț din Satulung, devenit mai târziu, un străluș inginer silvic căruia îi datoră multe proiecte de mare curaj, după care s-au executat lucrări de împăduriri pe dealuri goale din Transilvania, zona Odorhei dar și pe munți din împrejurimile Săcelor, la Babarunca, Poiana lui Bălan, Santă, chiar și pe Tâmpa, după incendiul din vara anului 1946.

Al doilea săceleean este Gheorghe Popa, considerat de Lucian Blaga ca șef al acelei promoții. Iată ce spune Lucian Blaga despre el în Hronicul și cântecul vârstelor pag. 58. "Într-o bancă strălucea un băiat de mocan din Săcele, foarte scuturat, cu ochii vii ce-i străjuieau aproape de rădăcina nasului: Gheorghe Popa. Era singurul coleg din clasa de care mă apropiam, deocamdată" 1). Așa erau copiii de mocani, îmbrăcați frumos, curați, cu bun simț, dovedind multă omenie.

Constantin Papuc n-a fost numai un pedagog de frunte al liceelor amintite mai sus ci a fost și un adevărat patriot, încă din tinerețe. Astfel, puțini mai știu astăzi, că el a luptat și organizat delegația românilor săceleni, alături de tinarul Gheorghe Dragoș, pentru a participa la Marea Unire de la Alba Iulia din anul 1918. Despre participarea lui la marea operă a Unirii din 1918, cu altă ocazie.

1) - Lucian Blaga - Hronicul și cântecul vârstelor (pag. 58)

drepturilor românilor nord-bucovineni, Mihai Gavril, scriitor, București, "Un letopis de aur al neamului românesc - poemul "Zlatna" de Martin Opitz, Maria Vasiliu profesor,

Tighina "Transnistria, stăbuță vatră", Ioana Săsărman, elevă Liceul Economic Blaj "Inocențiu Micu Klein - în temeietorul Blajului și al spiritului blăjean în cultura română", Sebastian Dan, redactor Transilvania Express - Brașov, "Mass-media și promovarea valorilor

nationale, particularități din Tara Bârsei", Eugen Popescu, președinte, Asociația Românilor din Ottawa, Canada "Rețeaua care impune imaginea", Petru Buburuz, protopop, ASTRA "Onisifor Ghibu", Chișinău, "Rolul Mitropoliei Basarabei în afirmarea românismului în stânga Prutului, Liviu Sofonea, profesor dr, univ "Transilvania" Brașov, "Responsabilitate în concordie", Gheorghe Rătulea, protopop, Sfântu Gheorghe, "Aspecte ale vieții în creștinism, istorie și cultură spre păstrarea și afirmarea identității naționale", Ion Ungureanu, vicepreședinte, Fundația Culturală Română, "Români din teritoriile ocupate, probleme și posibile respective", etc.

Cu interes a fost primită și apreciată corespondență și comunicarea noastră, "Contribuția cărturarilor săceleni la menținerea și întărirea spiritualității românești". Am demonstrat cu această ocazie că satele săcelene au dat în timp personalități de talie europeană, oameni de înaltă înțelucție și morală, care au militat pentru progres prin cultură, cu o evidentă deschidere spre universalitate și aceasta datorită superioarei înzestrări voinei și neclintitei strămoșești.

Ziaua treia a fost consacrată unei vizite de documentare în județele Covasna și Harghita.

Un cuvânt de laudă se cuvine și celor 23 de colaboratori și sponsori ai Despărțământului Covasna-Harghita, care au asigurat reușita cetezătoarei acțiuni, la cote superlative.

Reîntorsi de la Sfântu Gheorghe ne-am convins odată în plus, dacă mai era nevoie, că adevărata noastră integrare europeană va avea loc, în primul rând prin intermediul valorilor românești unanim recunoscute, prin unitate în deversitate, prin muncă și creație de durată și întotdeauna prin respectul specificului național, prin toleranță și respingere a șovinismului și xenofobiei; prin apărarea autenticei legitimări a fiecărui popor în concertul sublim al concordiei umane, acum și în viitorul previzibil.

Prof. Liviu DÂRJAN

Președinte, Cercul ASTRA "Frații Popeea" Săcele

CONDEIE TINERE ... • CONDEIE TINERE ...

SĂCELE - UN ORAȘ BINECUVÂNTAT

Dintotdeauna am considerat că Săcelele este un oraș binecuvântat de Dumnezeu. Poziția foarte bună pe care orașul o ocupă în apropierea Brașovului, cadrul natural deosebit și săcelenii, acești oameni între care m-am născut și am trăit, sunt argumente de care ar trebui să țină seama oricine încearcă să își găsească identitatea pe aceste meleaguri.

Sunt sigur că dău dovedă de subiectivism vorbind la superlativ de un oraș ce are, asemenea întregii țări, probleme sociale și economice covârșitoare, dar cum altfel am putea depăși aceste clipe grele dacă nu evidentă părțile frumoase ale vieții și bucurânțu-ne de darurile ce cu generozitate ni s-au dat?

Rotindu-ne privirea dintr-un punct ce ne oferă o imagine de ansamblu a orașului și a împrejurimilor sale, putem zări bogăția formelor de relief ce ne înconjoară: la est, masivul Ciucăș cu vârfurile limitrofe, valea Târlungului și muntele Vaida, la sud, pădurile falnice ale Hîghisului, Bunlocul și Piatra Mare, la vest, Brașovul, Cristianul Mare și Postăvarul, iar la nord, Depresiunea Tării Bârsei. Toate aceste elemente orografice sunt cele ce dau identitate celor săpte sate ale Săcelor. Căci întreaga istorie a localității, începând cu geneza și continuând cu evoluția sa în timp, se desfășoară în directă relație cu muntele, dealurile și pădurile, cu râurile și câmpurile ce ne înconjoară.

Săceleni fiind, în fiecare zi respirăm aerul curat al pădurilor de pin, brad sau molid ce urmăresc ca o centură verde granița de sud a orașului. Dar abia atunci când ajungem în preajma unor zone poluate ne dăm seama de valoare pe care o are Pinul silvestru, mai ales, prezent în zona Colceagului, deasupra Baciuului sau pe dealurile Cernatului. Aceste păduri crează un mediu specific, cu aer ionizat, bogat în fitonicide*, cu efecte curative deosebite. Calitatea excelentă a aerului din apropierea pădurilor de pin este cunoscută încă de pe vremea romanilor, mai târziu descoperindu-se rolul benefic pe care îl are în tratarea bolilor de plămâni.

Apa potabilă - în adevăratul sens al cuvântului - ajungând în casele noastre din barajul Târlungului sau din aducțiunile de la "Săpte izvoare" sau Hîghis, o apreciem abia atunci când ne găsim pentru mai multe zile la câmpie sau într-unul din orașele din zona colinară a țării. De fapt, apa Săcelor se remarcă prin duritatea** sa moderată, prin gustul plăcut, prin limpezimea și, evident, prin absența agentilor poluanți. Provenind din bazin hidrografic al Târlungului sau din captările păraielor ce izvorăsc din pădurile limitrofe orașului, apa pe care o beem însumează atâtă de calitate datorită "curăteniei" pădurilor, a solului și a aerului.

Pământul mănos al Depresiunii Bârsei este un alt argument de netăgăduit. Trăim în "Tara cartofului" și totuși suntem nemulțumiți de roadele muncii noastre în agricultură. Ne dorim atât de mult să obținem produsii mari, uitând de calitatea produselor, mult mai importantă. Agricultura modernă, folosind orice mijloace, pentru a mări în fiecare an cantitatea de produse la hectar, duce la secătuirea solului. Lipsa de organizare în efectuarea lucrărilor agricole, folosirea exclusiv a îngrășămintelor chimice, a erbicidelor și insecticidelor de tot felul, conduce la practicarea unei agriculturi naotice, fără rezultate și nesănătoasă. Să totuși, pământul este mănos. Tocmai de aceea trebuie să-i acordăm atenția necesară și să-l cultivăm cum se cucine.

Nu în ultimul rând, vreau să remarc pădurile Săcelor pe care le consider dățătoare de viață și sănătate. Ar fi greu să-mi imagineză împrejurimile orașului lipsite de bunul lor cel mai de preț, adevăratul aur verde. Pinul silvestru ce ocupă fața de deasupra fânețelor, bradul și molidul de pe văile și munții învecinați sau fragul din bazinul Târlungului constituie marea bogăție a orașului nostru. Fără aceste păduri impunătoare, nici apa, nici aerul, nici chiar pământul arabil nu ar fi avut calitatea deosebită de care beneficiem astăzi. Păstrând pădurile, ne păstrăm sănătatea!

Despre cadrul natural ar mai fi multe de spus. O expunere cu multe detalii tehnice poate că ar plăcăsi cititorul, deși personal, consider că este impetuos necesar să cunoaștem natura din imediata noastră apropiere. Nu pot însă, sătrec cu vederea modul în care sunt utilizate aceste resurse naturale deosebite și încerc să-mi aduc contribuția, după puterile mele, la valorificarea lor integrală și rațională.

Am luat în discuție, câteva rânduri mai sus, potențialul formelor de relief, calitatea componentelor indispensabile vieții - apa și aerul - fără a le da o interpretare pragmatică. Fără a le exploata însă, la adevărată lor valoare, aceste elemente își pierd din însemnatate, iar menirea lor - aceea de a servi locuitorilor acestui oraș - nu va fi atinsă niciodată.

* fitoncid - produs organic secundar al plantelor cu acțiune nocivă asupra bacteriilor.
** duritatea apei - caracteristică a calității apei potabile reprezentată de suma cationilor metalici, în principal calciu și magneziu.

Lucian MIRCIOIU, ing. silvic, I.C.A.S., doctorand

Despre "NEVOIA DE COMUNITATE LOCALĂ"

Societatea tradițională românească dinainte de război era caracterizată de o dimensiune extrem de importantă: spiritul comunitar. În vechea obște sătească, sentimentul comunității și al apartenenței la aceasta era atât de puternic, încât un simplu "Să nu mă faci de rușine în sat!", rostit de tată la plecarea fiului la oraș, avea o forță mai mare în înținuirea comportamentului acestuia decât orice normă scrisă, iar "obiceiul pământului" guverna întreaga existență locală. Nevoia de asociere trecea dincolo de gard: la bine și la rău, la veselie și la necaz, omul avea un sprijin în vecinul de alături.

Astăzi, toate acestea par desuete, iar dacă amintești de ele, ești imediat catalogat ca romantic incurabil, visător, nerealist, sau oricum ceva asemănător. "Infernul sunt ceilalți", afirmă odată cu Sartre, uitând că suntem "eu" pentru sine și "alții" pentru toți cei din jur. Așteptăm, cu bucurie secretă, ca celuilalt, vecinului de dincolo de gard, să-i moară, dacă nu capra, măcar vreo găină - două.

Privim cu interes nedismisulat, la dezastrele de pe ecranele televizoarelor noastre, petrecute în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii, dar întoarcem capul nepăsători la necazul aproapelui nostru.

Lipsiți de realitatea celor mai omenesc dintre toate pronumele, "noi", declinăm în neșire un "eu" cu valoarea pluralului majestății, amăgindu-ne cu un "nu e treaba mea ce face celălalt", pe care îl repetăm cu obstinație, încât ajungem, până la urmă, să-l și credem. Oare să fie de vină modernitatea care ne înconjoară, și care își cere tributul său? Să fie acesta un preț al tehnologiei? Să dacă da, oare merită plătit?

Nu vrem să ne întoarcem, iar, la plugul de lemn și la carul cu boi, dar poate n-ar fi rău dacă am încerca să redescoperim omenescul din noi. Să ne întoarcem la sine, pe drumul cel mai scurt: prin celălalt.

Ion CÎNDEA - Student An IV Sociologie București

Despre

"BOALA ARTROZICĂ"

Boala artrozică (osteoartroză, osteoartrită sau artrita hipertrofică) este o boală degenerativă a cartilajului articular. Se caracterizează prin deregarea cartilajului, asociată cu reacții variate ale structurilor articulare și în special, ale osului subcondral. Este localizată frecvent la nivelul articulațiilor diartrodiale, mobile, care prezintă cartilajul articular ca element structural important. Boala evoluează în final spre imponență funcțională articulară.

Boala artrozică este cea mai frecventă suferință reumatică simptomatică. Incidența ei crește cu vîrstă, maximum fiind între 55 și 75 ani și afectează aproximativ 10% din populația de peste 60 de ani, femeile fiind mai des afectate decât bărbații (F/B = 2/1). Sub vîrstă de 55 de ani, distribuția bolii este similară la fețe și la bărbați. În populația de peste 65 ani, artroza șoldului este mai frecventă la bărbați.

În populația de peste 65 de ani, artroza șoldului este mai frecventă la bărbați, pe când artroza articulațiilor interfalangiene și a bazei pollicelui este mai frecventă la femei. Boala artrozică este rară la copii și adulții tineri.

Dintre factorii implicați în etiologia bolii, cei mai importanți sunt: vîrstă, degradarea cartilajului caracteristică bolii fiind considerată un proces normal de îmbătrânire a cartilajului; predispoziția genetică, existând o agregare familială pentru anumite localizări; stresul mecanic anormal exercitat pe unitate de suprafață articulară (suprasolicitarea articulară repetată, obezitatea, anomalii de statică și mecanică articulară); alterări ale cartilajului articular datorate unor traumatisme, infecții, inflamații, boli metabolice, endocrine, neurologice.

Leziunile pot avea diverse localizări. La nivelul coloanei vertebrale modificările degenerative sunt cunoscute sub numele generic de spondiloză sau spondilarroză. Sunt localizate cel mai frecvent în zonele de mazimă mobilitate, afectând articulațiile discovertebrale și/sau articulațiile interopofizare.

Între articulațiile mâinii, cele mai afectate sunt articulațiile interfalangiene. Femeile sunt mai des afectate decât bărbații.

Artroza cotului se dezvoltă foarte rar, uneori posttraumatic sau la muncitori manuali care folosesc ciocane pneumatice. Progresia în timp a bolii poate duce la limitarea mișcărilor în această articulație.

În articulația umărului apar rar procese artrozice, deoarece aici nu se dezvoltă presiuni asupra cartilajului articular.

La nivelul piciorului, afectarea primei articulații metatarso-falangiene este foarte frecventă, proeminența medială a osteofitelor fiind caracteristică și denumită în mod curent "mont".

Genunchii sunt des afectați, la fel ca și șoldurile. Coxartoza (artroza șoldului) este mai frecventă la bărbați, spre deosebire de gonartroză (artroza genunchiului) care predomină la femei.

Semnele și simptomele artrozei sunt de obicei localizate la 1-2 articulații. Indiferent de localizarea leziunilor sindromul clinic general este format din câteva simptome și semne sugestive. Durerea articulară este simptomul cardinal al bolii. În stadiile inițiale, apare după efort fizic și se atenuază prin repaus. O dată cu progresia bolii, folosirea articulației este limitată producând disfuncție articulară importantă. Este meteodependență, frigul și vremea umedă agravând durerea.

Redoarea (senzația de înțepenire) articulară, cu durată de 10-15 minute este prezentă după repausul prelungit.

Limitarea mișcărilor pasive și active în articulația respectivă este un alt simptom.

Articulația apare marită ca volum, iar palparea sa în timpul mișcării evidențiază cracmente articulare. În stadiile avansate de evoluție pot fi văzute deformări articulare cu imponență funcțională.

Tratamentul bolii artrozice are următoarele obiective: îndepărtarea durerii, creșterea mobilității în articulațiile afectate, împiedicarea regresiei bolii. Aceste obiective se realizează printr-un program complex terapeutic, cu îndrumare medicală.

Îndepărtarea cauzelor care determină supraîncărcarea articulară este o măsură esențială. Ea impune corectarea greutății corporale (dieta hipocalorică, etc.), mai ales dacă articulațiile afectate sunt cele ale coloanei lombare sau ale pacienților care practică meserii ce solicită articulațiile în mod nefiziologic.

Procedurile fizice includ folosirea căldurii sub formă de băi calde, împachetări cu parafină, diatermie, infraroșii, ultrasunete. Rareori căldura agravează durerea și atunci se pot recomanda aplicații de pungă cu gheăță. Frecvent sunt necesare exerciții fizice izometrice care ameliorează mobilitatea articulară și previn atrofia prin inactivitatea musculaturii periaarticulare.

Terapia medicamentoasă cuprinde: a) Terapia analgetică și antiinflamatorie - aspirina (500 mg x 4/zi), indometacin (50 mg x 3/zi), brufen (400 mg x 4/zi) pe cale generală sau preparate cortizonice (Diprofosh) pe cale locală în injectări peri- sau intraarticulare; b) Terapia patogenică - suprimă dezvoltarea cartilajului artrozic. Terapia chirurgicală (ortopedică) este rezervată pacienților cu forme severe de boală și afectare funcțională importantă.

Evoluția și prognosticul lartrozei sunt imprevizibile în absența tratamentului. Tratamentul întârzie progresia bolii și protejează articulațiile controlaterale care de obicei sunt supuse unui efort suplimentar, mai ales în cazul localizărilor la membrele inferioare.

Dr. Mirela MUNTEANU

PAGINA CONDEIELOR TINERE

Cu dorință sinceră de a promova stimularea și afirmarea tinerilor din zona fostelor Șapte Sate, începând cu acest număr, Revista vă pune la dispoziție paginile ei. Așteptăm spre publicare creațiile voastre - indiferent de domenii - artă, știință, tehnică, idei sau opinii socio-economice etc., despre tot ce mintea și imaginația voastră neliniștită și îscoditoare vă îndeamnă să contribuji la înfrumusețarea și bunăstarea Plaiurilor săcelene!

CULTURA • CULTURA

Opiniile publicate în paginile revistei Nr. 13, intitulate "La început de an școlar", au stârnit unor colegi de breaslă, nedumeriri. "Oare, nu exagerați acolo în articol, - zice un interlocutor, - atunci când acuzați școala de abuzuri, neglijențe, nepăsare, apatie profesională etc.?"

Intervenția m-a surprins și chiar mi-a produs satisfacții. Este o dovedă indubitabilă că revista se citește, că anumite probleme propuse de ea interesează, ba chiar incită la meditație, atunci când cuvântul ei reflectă atitudini față de fenomene sociale care se petrec sub ochii noștri, uneori în complicitate cu noi.

Pomenind, în intervenția amintită, de abuzuri și nepăsare, nu m-am gândit nici un moment la fapte stridente, întâlnite din nefericire la rubricile de scandal din presă ori de pe micul ecran. Pentru că, este o aberație să te gândești că un director de Liceu pedagogic, din nordul țării, să șantajeze părinții unei eleve, pentru a-i oferi multe milioane, ca să-i promoveze fata; o altă directoare să-și deschidă butic cu marfă sustrasă din magaziile unei case de copii orfani; la un profesor proprietar de bar care, chiar el, să ofere spre vânzare proprietelor săi elevi țigări, cafea și băuturi alcoolice, ori un "educator" care face apel la elevi, să aducă cu ei, în excursie, cât mai multe băuturi alcoolice...

Asemenea fapte depășesc normalul, încadrându-se în categoria incredibilului. În mod firesc, ele nu încap în sfera unor concepte civice ori morale care trebuie să caracterizeze școala, educația și pe educatori. Altele sunt faptele încriminate de noi din viața școlii cea de toate zilele.

În climatul de gâlceavă națională, pentru modificări cât mai democratice în sistemul de învățământ, se ivesc soluții tot mai "originale" care îi determină pe cei din școli - profesori și discipoli -, să facă ce știu, ce pot și adesea ce le place ori le convine să facă. Astfel, Ministerul de resort a fost rebotezat, s-a dat drumul la manuale alternative, programele școlare (acum

curriculum) sunt acuzate că supraîncarcă elevii. Planurile de învățământ sunt acuzate de asemenea că

trece, ieafă merge, noi cu drag muncim". Adică, sunt numeroase cazuri de elevi care fără a se achita

corespunzător de obligațiile școlare sunt "promovați". Astfel nu s-ar putea explica procentul zdrobitor de promovabilitate și nici goana, uneori în disperare, a unor părinți pentru o școală paralelă, aceea a

meditațiilor, atât de împovărtătoare. Școala ar trebui să șăpere mai întâi demnitatea prin demnitate profesională. Nu mai aprofundăm analiza acestui fenomen cu consecințele lui apropiate și de perspectivă.

Regretatul profesor de istorie Atanasie Papacostea, binecunoscut săcelenilor de azi, îi admonesta pe chiulangii cu ironicul raționament: "Dacă te trec, mâine-poimâine, impertinent cum ești, vei ajunge "om mare" și trecând în goană, pe lângă mine, într-o limuzină luxoasă, pe timp ploios, o să mă stropești de sus până jos!" Si din nefericire, - stimăți colegi și stimăți conviețuitori de orice vârstă, sex ori culoare profesională, - căți dintre asemenea nebinezrescute și puțini școliți, unii pătrunși chiar în rândul corpului didactic, ne sfidează, uneori insultă sau pur și simplu ne fură, de pe pozițiile lor "de dincolo de tejghea ori birou, ori funcție etc.? O fac cu neobrăzare și pentru simplul ori banalul motiv că școala prin unii dascăli ai săi, a fost prea indulgentă la promovarea lor și prea tolerantă cu miciile ori mariile acte de indisciplină și unora dintre școlari, făcându-se vinovată în acest fel de abuzul neândechinirii corecte a obligațiilor profesionale.

Problema abuzului și a neglijenței, a apatiei profesionale, etc. din școli presupune și alte interpretări.

În loc de concluzii. Un respectabil coleg aflat în prag de pensionare mi s-a destăinuit, cu o accentuată notă de întristare. "Nu regret că mă voi pensiona, fiindcă sunt mulți elevi și destui colegi care doresc despărțirea de mine, acuzându-mă că am fost prea exigent, atât la clasă cu elevii, cât și față de conduită profesională și civică a unora dintre educatori."

Prof. A. MOLDOVAN

DESPRE APĂRAREA DEMNITĂȚII ȘCOLII

pretind prea mult de la elevi. Iar dacă se restrâng, afectează posturi, rămân oameni fără catedră etc. Mai recent, după debarcarea ministrului de o anumită culoare politică, cu unul "independent", ca să fie mai pe placul imediat al elevilor, nicidcum pentru interesele lor de viitor, se caută porțiile facile pentru escaladarea bac-ului și intrarea fără emoții prea mari în treptele superioare de învățământ. Se preconizează apoi ca anul școlar să fie fragmentat cu șase vacanțe pe lângă cele mini săptămâna de două zile.

În timp ce "marea politică școlară" este absorbită de asemenea probleme, "cea mică" din școli, este măcinată de perspectiva concursurilor pentru inspectori, directori, propunerile pentru gradații, salarii de merit, revendicări salariale etc. Dacă acestea și altele de acest soi sunt frâmântările oamenilor care conduc direct învățământul în școli, nu sunt întâmplătoare nici abuzurile, nici alte neglijențe mai mici sau mai pronunțate. Si se petrec multe în cadrul școlii. Unele considerate banale, minore, presupus nevinovate, altele deosebit de grave, poate chiar mai grave decât gestul unui slujitor rătăcit printre "educatori", care susțrage bani din nesemnificativele ajutoare de stat pentru elevi. Într-un asemenea climat nu-i de mirare faptul că a crescut îngrijorător numărul neșcolarizaților, iar problema absentelor, motivarea ori nemotivarea lor nimici nu o mai tratează cu seriozitate. Cine mai poate crede azi în adevărata valoare a calificativelor acordate de către educatori elevilor, pentru rezultatele lor școlare? Situația școlară, reflectată în notele elevilor, raportată la nivelul lor de cunoștințe și capacitate de a le transpune în viață, din multe școli, se înregistrează, la vechea și ironica lozincă "Timpul

Rep.: De mulți ani săcelenii vă cunosc și apelează la dumneavoastră pentru găsirea unui medicament. Așa au făcut-o și înainte de Revoluție, ușa fiindu-vă deschisă pentru oricine. Cine sunteți dle Fodor?

F.L.: Sunt născut, crescut și școlit la Tg. Mureș, unde am fost educat în spirit umanist. În 1963 am absolvit facultatea de farmacie. După un stagiu de 10 ani în Valea Jiului, în toamna lui 1973 am ajuns farmacist la Spitalul Orășenesc Săcele. De 24 de ani sunt săcelean, aici mi-am întemeiat familia.

Rep.: În anul 1994 ați înființat în centrul orașului o farmacie mai specială. Ce v-a determinat să o faceti?

F.L.: Mai precis în 8 octombrie 1994 s-a înființat farmacia cu caracter social, amplasată în centrul orașului, într-un spațiu oferit din propria locuință. În decembrie '89 am primit multe medicamente din ajutorare, pe care le-am distribuit bolnavilor din spital, dar și celor din oraș care le-au solicitat. Astfel, mi-a venit ideea de a înființa o farmacie cu caracter social. Principalul motiv a fost săracia multor oameni, care nu-și pot procura medicamentele strict necesare din cauza prețurilor prohibitive. Consider că sunt suficiente motive pentru înființarea acestei farmacii, care **distribue medicamentele în mod gratuit**.

Rep.: De unde provin medicamentele?

F.L.: Majoritatea le primesc de la "Ora Internațional" Gheorghieni, care este filiala Serviciului de Caritate Maltez. De asemenea am primit donații din Olanda, Elveția și Franța. Sunt în stadiu avansat de colaborare cu firma CHINOIN din Ungaria, din partea căreia am primit răspuns afirmativ, dar medicamentele puse la dispoziție trebuie să le transport eu.

Rep.: Care este modalitatea prin care un bolnav poate intra în posesia medicamentelor gratuite?

F.L.: Orice cetățean al orașului, și nu numai, care se prezintă cu rețetă de la medicul de familie pe care se specifică "ajutor internațional" poate primi medicamente. Consider că medicul de familie este cel care cunoaște cel mai bine starea materială a bolnavului și poate decide asupra gratuității rețetei.

Rep.: Câte rețete ati onorat până acum?

F.L.: În 1994 - 520 rețete, 1068 în 1995, 1532 în 1996, deci cu mult peste 4000!

Rep.: Care este programul farmaciei?

F.L.: Farmacia este deschisă în zilele de luni, miercuri și vineri între orele 17-19. Dimineața, timp de 8 ore, sunt farmacist la Spitalul Orășenesc, iar după-amiază, în cele trei zile, sunt la farmacia socială.

Rep.: Care este avantajul dumneavoastră din această activitate?

F.L.: Material, nici unul. Toată activitatea o desfășor benevol în timpul meu liber. Pentru mine plăcerea cea mai mare este atunci când pot ajuta oamenii și îi văd că pleacă mulțumiți. Devizele care mă călăuzesc în viață sunt: "Totdeauna bolnavul are dreptate." și "Medicamentele să le prepari ca pentru mama."

Rep.: Explicați-ne de unde vine denumirea farmaciei "Prietenie"?

F.L.: În Săcele locuiesc împreună de sute de ani români, maghiari (ceangăi) și alte grupuri etnice. În Săcele ființează filiala "Prietenie - Baratsag", asociație de ungăo-română, cu sediul la Pecs în Ungaria, al cărui președinte sunt. Acestea ar fi motivele denumirii acestei căutate farmacii.

Rep.: Vă mulțumesc.

Victor SECĂREANU

SPORT • SPORT

Anul acesta concursul de schi alpin "Memorial ION TOCITU", a început cu o primă probă de "slalom" desfășurată în perioada pregătirilor concursului. Este vorba de "slalomul" făcut de organizatori printre zilele cu vreme bună și rea care au alternat în această perioadă a anului.

Dacă cu o săptămână înaintea desfășurării concursului erau condiții excelente, atât din punct de vedere al stratului de zăpadă cât și al condițiilor atmosferice, fapt ce a determinat luarea hotărârii în stabilirea datei de desfășurare pentru duminică 15 februarie, în zilele săptămânii dinaintea concursului vremea s-a stricat îngrijorător. Numai un "viraj" subtil al organizatorilor, dovedind că n-au învățat să schieze degeaba, au schimbat data desfășurării concursului pentru sâmbătă 14 februarie.

Această schimbare s-a dovedit foarte inspirată deoarece, în ziua concursului condițiile atmosferice au fost excelente și zăpada, deși cam "dură" în special pentru cei mici, a fost suficientă, concursul desfășurându-se în cele mai bune condiții atât din punct de vedere al condițiilor atmosferice, cât și ca organizare.

Interesul crescut al participanților pentru acest concurs reiese în mod evident din faptul că solicitările modificării datei de desfășurare a concursului s-au datorat în primul rând nesuprapunerii cu concursuri de nivel național, cum ar fi campionatele naționale școlare de copii și juniori, cupa "ROSSIGNOL - GSM".

Este un motiv în plus, ca acestei manifestări organize la nivelul orașului Săcele să i se dea atenția cuvenită.

Așa cum ne-am obișnuit și anul acesta concursul s-a bucurat de o participare numeroasă luând startul un număr de 130 de participanți la toate categoriile de vîrstă, circa 110 fiind copii și elevi până la 20 ani, în special de la școlile din Săcele și Cluburile sportive din Brașov. (Dinamo, Brașovia, s.a.)

În cadrul eforturilor de organizare s-a căutat atragerea unui număr mai mare de sponsori, cu ajutorul căror să se poată obține premiile necesare acordării câștigătorilor. Trebuie să apreciem și în acest an contribuția "Sindicatului liber Electroprecizia" care a acordat premii de participare tuturor participanților până la vîrsta de 20 ani.

Cealalti sponsorii care au contribuit la cumpărarea premiilor au fost:

- S.C. ELECTROPRECIZIA S.A. - Săcele
- S.C. ANDA SRL - Brașov
- S.C. M.G.GORUN SRL - Săcele
- S.C. C.I.S. SRL - Săcele
- S.C. TESS SRL - Brașov
- S.C. CĂCIULĂ SRL - Brașov
- S.C. LIMERCUR SRL - Săcele

Deasemeni trebuie să menționăm printre sponsorii care au contribuit la buna desfășurare a concursului pe patronul cabanei BUNLOC, d-l Rânceanu care a asigurat copiilor până la 14 ani câte un ceai cald și personalul Telescaunului BUNLOC în

"Memorialul ION TOCITU" - 1998 la a 24-a ediție - punct de plecare pentru viitorii performeri -

frunte cu d-l Florea Marian, care au asigurat tot pentru copii până la 14 ani, o urcare gratuită cu telescaunul. Le mulțumim și pe această cale.

Câștigătorii locurilor I, pe categoriile de vîrstă respective, au fost: Bara Sandor, Fazakas Andreea, Mihălcescu George, Onu Andreea, Ghimbășan Ionuț, Petrea Bianca, Bobiț Ioan, Oșlobanu Claudia, Feier Vlad, Bobiț Dana, Grigore Emilian, Tudor Roxana, Benga Adrian, Fejervari Ada, Nicoară Adrian, Boroș Adriana, Petrea Stefan, Nicoară Florian, Coliban Gabrielă, Damian Virgil și nu în ultimul rând, poate chiar în primul rând Ghimbășan Nae - 67 ani, veteranul concursului.

Locurile II au fost ocupate de: Vieru Mihai, Buia Șerban, Jinga Sonia, Homorozeanu Vlad, Zernoveanu Alexandra, Rusu Andrei, Balint Iulia, Moise Mircea, Marhac Alexandra, Pavel Ionuț, Burlan Liliana, Damian Gheorghe, Leșescu Sonia, Rohatin Dan, Mihalache Virgil, Damian Alexandru - un alt veteran, care vine în fiecare an de la București special pentru acest concurs.

Pe locurile III s-au clasat următorii: Vălăsutean Andrei, Ursuț Horia, Zaharescu Cătălin, Onciu Corina, Ursulean Adrian, Hurmuz Laura, Antonie Iulia, Popa Cristian, Rohatin Raluca, Mihalache Bogdan, Dediu Mihai, Oprea Ana, Reit Horia, Onciu Stelian.

Având în vedere tradiția săceleeană, participarea numeroasă a copiilor din Săcele, la acest concurs, poate că nu ar fi lipsit de interes, crearea unui centru de schi pentru copiii din Săcele, mai ales că amatorii sunt destui, așa cum reușise să creeze profesorul Tocitu, în colaborare cu Școala Sportivă din Brașov în perioada anilor 1960-1970. Acest centru ar trebui să funcționeze pe lângă o unitate economică sau o instituție puternică sau chiar pe lângă Asociația cultural-sportivă "IZVORUL", cu susținerea tuturor factorilor responsabili ai orașului, pentru ca din întreaga activitate să se poată evidenția viitorii sportivi de performanță.

Talentele sunt printre câștigătorii din fiecare an ai concursului nostru. Fiecărui îi trebuie un punct de plecare, și credem că noi le putem oferi acest punct. Pot să dau un exemplu de schior săceleean, care la ora actuală este printre cei mai valoroși schiori alpini din țară, dacă nu cel mai bun. Este vorba de BOGDAN BARBU, băiatul antrenorului federal Nicolae Barbu - fost învățăcel al lui "nea ION", care în prezent, la vîrstă încă a junioratului, are cel mai bun punctaj FIS din țară, de mai multe ori campion național la juniori și participant, în primăvara acestui an la Campionatul mondial de juniori din Polonia.

Este cea mai bună dovadă că această manifestare sportivă pe care o organizăm în fiecare an își atinge scopul și nu întârzie să își dea roadele.

Anul viitor, va avea loc ediția a 25-a a concursului, ediția jubiliară, pe care organizatorii sunt hotărâți să o onoreze aşa cum se cuvine.

Coliban NICOLAE

"Cred că vom termina campionatul în primele 6"

- interviu cu V.Gheorghe, antrenor la Precizia -

Rep.: Mulțumit după cele 17 etape ale turului?

V.G.: În cea mai mare măsură, da. Mă așteptam la vreo 25 de puncte, nu la 33 câte am adunat până la urmă. Finalul turului a fost exceptional pentru noi, echipa "dându-și drumul", cum se spune.

Rep.: Începutul a fost mai ezitant. De ce?

V.G.: În primele 4 etape am jucat cu cele mai tari echipe ale seriei. Nistoroschi, Mărginean și Rizea au păcat la alte echipe, lăsând un anume gol, iar eu eram nou la echipă. Înceț, înceț, ne-au pus pe picioare, omogenitatea echipei și relațiile stabile între compozitii, majoritatea jucătorilor fiind împreună de 2-3 ani, a condus la creșterea potențialului de joc etapă de etapă.

Rep.: Ce jucători remarcăți?

V.G.: În general am aprecieri pentru întreaga echipă, cu ceva rețineri pentru atacanți, unde va trebui să mai lucrez. Se ratează prea mult, mai ales în jocurile de acasă. Răptul că ajungem des în poziții de gol e un bun câștig și cel mai important, însă ratarea trebuie, în vîrstă, finalizată cu gol.

Rep.: Ce jucători vă dau speranțe pentru viitor?

V.G.: Portării Clubotaru a crescut vizibil de la meci la meci, Polgar fiind bolnav, și a rămas titular. Juniorii C. Vlad și Benciu au pătruns în echipă cu destul curaj, primul marcând două goluri, iar Bokor se anunță un vîrt de temut având doar 20 de ani. Fiind militar a lipsit câteva etape, la fel ca Brujan, un fundas modern cu dese veniri în atac. Neavând banii necesari pentru transferuri, ne creștem juniorii proprii: Sabin, Cozma, Rossi și Lăcustă fiind luati și în canticonamentul centralizat de la Covasna.

Rep.: Ce echipe din serie vă au lăsat o impresie bună?

V.G.: Astra Ploiești, Rocar București și Politehnica Iași, ultima cam inconstantă.

Rep.: Dar jucătorii cei mai buni din serie?

V.G.: Clorea, M. Dăscălescu, Scăteanu de la Astra, Cioabă și Rodin Voinea de la Rocar.

Rep.: Care a fost cel mai bun joc al Preciziei? Dar cei mai slab?

V.G.: Cel mai bun a fost cel cu Rocar, 4-1 la București, iar cele mai slabe au fost cele cu F.C. Onești și Tractorul Brașov, ambele în deplasare.

Rep.: Cine va promova?

V.G.: Astra Ploiești și ea și promovată, iar pentru locul 2 "se bat" F.C. Onești și F.C. Brașov.

Rep.: Ce va fi în urmă?

V.G.: Noi ne-am pregătit cu atenție, inclusiv la Covasna, fără R. Dani pe care l-am pierdut în favoarea lui F.C. Brașov. Sper că vom rămâne între primele 6 clasate.

Victor SECĂREANU

Tetralet montan

"TROFEUL SĂCELELOR" - ediția a VIII-a

"Trofeul Săcelelor", care se înscrive între marile concursuri ale genului, organizate la nivel național, și-a desfășurat cea de-a VIII-a ediție.

Trofeul este organizat de Asociația Turismului Săceleean "Babarunca", asociație care a luat ființă sub acest nume în aprilie 1990, când a obținut personalitate juridică, dar continuând de fapt activitatea unui nucleu de tineri iubitori ai turismului, organizată în anul 1976 într-un cerc (fi alții decât alii - FADA), în anul 1984 făcându-și publică existența sub numele de "Cercul de turism Babarunca". A.T.S. "Babarunca" - președinte d-l Iuliu Dopovecz - are 31 de membri tituari și 64 membri simpatizanți, 40 fiind sportivi legitimați ca sportivi de performanță la turism sportiv (Federația Română a Sportului pentru toți), orientare sportivă (Federația Română de Orientare Sportivă), speologie (Federația Română de Speologie), este o asociație non-profit și desfășoară activități de amenajare, reamenajare și protecție ecologică a zonei turistice Săcele, competiții sportive.

Ediția din acest an a "Tofeului Săcelelor" s-a desfășurat în zona Cabana Babarunca - Șaua Tigăilor Ciucăș, la start liniindu-se 45 de concurenți, reprezentând cluburi din Brașov, Sibiu, Cluj, București, Suceava, Prahova. Timp de trei zile s-au disputat probe la cros montan, orientare, alpinism și speologie, punctajele cumulate de concurenți în respectivele probe stabilind următoarele clasamente generale: 1. Veronica Stroe, 2. Corina Solomon și Liliana Ungureanu, 3. Maria Ianuș - feminin; 1. Andrei Pop, 2. Florin Tencariu și Tiberiu Tibirean, 3. Marian Olariu. De remarcat că la alpinism traseul a fost de dificultate ridicată (gradul 8), câștigătorii fiind Veronica Stroe și Marian Olariu. La orientare primii s-au clasat Corina Solomon și Petre Stupu, la cros montan Maria Ianuș și Petre Stupu, iar la proba speologie Veronica Stroe și Tiberiu Tibirean. Sponsorii concursului: Electroprecizia, Coca Cola, Dafo SRL, Babarunca SRL, Gospodarul SRL, Bandi SRL, din Săcele, Medcovet SRL, Deco SRL, Bonita SRL, din Brașov, precum și Primăria orașului au asigurat primilor clasați premii substanțiale în bani.

Victor SECĂREANU

TABEL NOMINAL
*cu membrii cotizanți ai
 Asociației cultural sportive
 "Izvorul" - trimestrul I 1998*

1. Gomolea Dumitru Jr.	25.000	37. Godeanu Roxana	10.000
2. Casapu Stefan	20.000	38. Ifrim Dorin	10.000
3. Ionel Adrian	20.000	39. Jinga Romulus	10.000
4. Iordache Ioan	20.000	40. Kapai Elisabeta	10.000
5. Modest Zamfir	20.000	41. Lăcătuș Mariana	10.000
6. Roșculeț Claudiu	20.000	42. Lala Elena	10.000
7. Taraș Octavian	20.000	43. Lața Vasile	10.000
8. Vlad Ioan	20.000	44. Leșanu Victoria	10.000
9. Zavarache C-tin	20.000	45. Lungu C-tin	10.000
10. Bălesu Florin	15.000	46. Mătase Eugen	10.000
11. Bârsan Horia	15.000	47. Munteanu Ioan	10.000
12. Albuleț Victor	10.000	48. Munteanu Mirela	10.000
13. Băncilă Bebe	10.000	49. Muscă Nicușor	10.000
14. Bărbat Puiu	10.000	50. Nicolescu Alexandru	10.000
15. Barbu Nicolae	10.000	51. Nițescu Adrian	10.000
16. Boberschi Dan	10.000	52. Peter Sara	10.000
17. Bobeș Gabriel	10.000	53. Plăiașu Constantin	10.000
18. Bobeș Gheorghe	10.000	54. Popescu Mihai	10.000
19. Bobeș Ion	10.000	55. Prosan Nicolae	10.000
20. Bobeș Ovidiu	10.000	56. Râșnoveanu Paul	10.000
21. Brădean Maria	10.000	57. Robu Adrian	10.000
22. Bucurenciu Ana	10.000	58. Săvescu Dan	10.000
23. Butu Mihai	10.000	59. Șerbănescu Adrian	10.000
24. Chitu Ioan	10.000	60. Simon Robert	10.000
25. Ciubotaru Sergiu	10.000	61. Siserman Eugen	10.000
26. Cioroianu Aurelia	10.000	62. Slăniceanu Aurel	10.000
27. Comșa Eugen	10.000	63. Slăniceanu Bogdan	10.000
28. Costea Dumitru	10.000	64. Taraș Mircea	10.000
29. Crăciunescu Virgil	10.000	65. Taraș Gelu	10.000
30. Dărjan Liviu	10.000	66. Tesileanu B. Barbu	10.000
31. Dinu Popa	10.000	67. Tutuianu Ioan	10.000
32. Dogaru Aurel	10.000	68. Viorelu Mihai	10.000
33. Eftimie Ioan	10.000	69. Vlad Adriana	10.000
34. Ene Gheorghe	10.000	70. Vlad I. Adriana	10.000
35. Filipescu Gheorghe	10.000	71. Zamfir Dan	10.000
36. Ghinescu Horia	10.000	72. Zangor Lucian	10.000

73. Ticusăn Gheorghe	6.000	123. Cujba Ilie	5.000	173. Ocneanu Luca	5.000
74. Lodromanean Virgil	5.500	124. Curmei Lidia	5.000	174. Onica Ioan	5.000
75. Abagiu Carmen	5.000	125. Dărjan Ștefan	5.000	175. Orez Ioan	5.000
76. Albuleț Aurel	5.000	126. David Fănică	5.000	176. Pais Ioan	5.000
77. Alexandrescu Emil	5.000	127. Debu Gheorghe	5.000	177. Paraipan George	5.000
78. Antemir Radu	5.000	128. Dincă Mariana	5.000	178. Pasăre Adrian	5.000
79. Arhir Ioan	5.000	129. Drăgan Mircea	5.000	179. Pepene Ioan	5.000
80. Avasilichioia Jean	5.000	130. Droc Jean	5.000	180. Perciog Constantin	5.000
81. Avram Vasile	5.000	131. Dumitru Mariana	5.000	181. Perciog Gelu	5.000
82. Axinte Petre	5.000	132. Durbală Ștefan	5.000	182. Petruțu Emil	5.000
83. Baciu Stelian	5.000	133. Filip Anca	5.000	183. Poenaru Nuțu	5.000
84. Balica Maria	5.000	134. Filipescu Octavian	5.000	184. Poenaru Ovidiu	5.000
85. Băncilă Nicolae	5.000	135. Florescu Gheorghe	5.000	185. Popescu Constantin	5.000
86. Banciu Gheorghe	5.000	136. Gabor Lucia	5.000	186. Raglean Floarea	5.000
87. Barbu Dan	5.000	137. Ghia Mircea	5.000	187. Ramniceanu Emil	5.000
88. Barbu Mircea	5.000	138. Ghia Petre	5.000	188. Rodeanu Bogdan	5.000
89. Bârsan Nicolae	5.000	139. Ghișoiu Sorin	5.000	189. Rogoz Emil	5.000
90. Bârsan Teodor	5.000	140. Ghiuță Delia	5.000	190. Roșculeț Abigail	5.000
91. Beciu Ioan	5.000	141. Gollogan Ghorghe	5.000	191. Seitan Adrian	5.000
92. Beschea Maria	5.000	142. Gomolea Dumitru	5.000	192. Șendruc Maria	5.000
93. Besleaga Gheorghe	5.000	143. Grozea Ioan	5.000	193. Șerban Cornelius	5.000
94. Bilan Florin	5.000	144. Guiuș Ștefan	5.000	194. Șerbănuț Ioan	5.000
95. Bogeancu Alexandru	5.000	145. Guralicu Gheorghe	5.000	195. Șerbu Iulian	5.000
96. Boghe Viorel	5.000	146. Ionaș Hajnalca	5.000	196. Simion Adriana	5.000
97. Boiculescu Veronica	5.000	147. Ionescu Nicolae	5.000	197. Slăbilă Gheorghe	5.000
98. Boianca Liliana	5.000	148. Jantea Gheorghe	5.000	198. Spătaru Maria	5.000
99. Brânza Nicolae	5.000	149. Jerău Gheorghe	5.000	199. Spiru Mircea	5.000
100. Bucurenciu Alexandru	5.000	150. Jipa Dorin	5.000	200. Stanciu Ioan	5.000
101. Bulat Elena	5.000	151. Leșeanu Mircea	5.000	201. Ștefan Vasile	5.000
102. Bulat Florentin	5.000	152. Leșescu Mihai	5.000	202. Stoian Emilia	5.000
103. Butu Elena	5.000	153. Lupu Florica	5.000	203. Striu Mihaela	5.000
104. Butu Ioan	5.000	154. Lupu Ștefan	5.000	204. Surducan Gheorghe	5.000
105. Căciulă Cristian	5.000	155. Matepiuc Camelia	5.000	205. Taru Sorin	5.000
106. Caian Pandea Aurel	5.000	156. Matepiuc Daniela	5.000	206. Teacă Mihai	5.000
107. Carpin Victor	5.000	157. Median Suzana	5.000	207. Teșileanu Costel	5.000
108. Cenușă Ioan	5.000	158. Median Valeriu	5.000	208. Teșileanu Emil	5.000
109. Ciobanu Gabriela	5.000	159. Moldovan Andronic	5.000	209. Trâmbiță Alexe	5.000
110. Cioca Aurelia	5.000	160. Munteanu Cornel	5.000	210. Trâmbiță Stelian	5.000
111. Ciulu Mircea Valentin	5.000	161. Munteanu Dan	5.000	211. Trască Florin	5.000
112. Coarfa Aneta	5.000	162. Munteanu Ștefan	5.000	212. Turuță Ioan	5.000
113. Codreanu Elena	5.000	163. Munteanu Vasile	5.000	213. Ulea Angela	5.000
114. Coliban Nicolae	5.000	164. Neacșu Lucia	5.000	214. Ursu Maria	5.000
115. Comeș Tiberiu	5.000	165. Nechifor Constantin	5.000	215. Ursu Nicolae	5.000
116. Comșa Traian	5.000	166. Nichifor Maria	5.000	216. Viorel Adam	5.000
117. Cosereanu Vasile	5.000	167. Nicoară Florian	5.000	217. Vlad Mircea	5.000
118. Cosma Maria Teodosia	5.000	168. Nicolescu Nicolae	5.000	218. Voinea Dumitru	5.000
119. Costea Ștefan	5.000	169. Niculescu Nicolae	5.000	219. Zbarcea Maria	5.000
120. Cristea Alexandru	5.000	170. Nistor Mihai	5.000	220. Cofei Ioan	5.000
121. Cristea Cornelia	5.000	171. Nițescu Ioan	5.000		
122. Csabai Georgeta	5.000	172. Ocneanu Dorin	5.000		

ELECTROPRECIZIA S.A.

2212 Săcele - Brașov
 str. Parcului 18
 phone: 40-068-27.07.83
 fax: 40-068-27.19.98
 telex: 61285

Cu o experiență de **60 de ani** în domeniul și cu un management al calității atestat după normele **ISO 9001**, societatea noastră este partenerul Dvs., loial pentru:

Produsele sale:

- ECHIPAMENT ELECTRIC - ELECTRONIC AUTO
- MOTOARE ELECTRICE ASINCRONE MONO - TRIFAZATE
- PRODUSE ELECTRO-TEHNICE DE UZ CASNIC ȘI GOSPODĂRESC

Serviciile sale - oferite prin

- SERVICE AUTO MAGAZIN
- PASAJ COMERCIAL

Telefon: 068/15.09.45

Telefon: 068/15.39.38

SPRE ȘTIINȚĂ:

Materialele primite la redacție nu se înapoiază.
 - Articolele privitoare la Săcele, Tărlnjeni, Zizin și Purcăreni au prioritate.
 - Vom fi recunoștiți acelora care ne vor trimite adresele exacte ale rudelor și prietenilor de origine săceleană pe care i-ar interesa revista noastră.
 - Materialele ce se doresc a fi prezentate în coloanele revistei, precum și alte informații despre revistă și asociația cultural-sportivă Izvorul-SĂCELE, pot fi obținute de la:
 - ing. Taraș Octavian - str. G. Moroianu, nr. 361, Săcele, tel. 27.05.19
 - ing. Roșculeț Claudiu - str. G. Moroianu, nr. 353, Săcele, tel. 27.72.90
 Coloanele revistei rămân deschise tuturor acelora care, prin articolele lor, înțeleg să contribuie la cunoașterea și progresul acestor meleaguri.

REDACȚIA

DIVERSE PE SCURT... DIVERSE PE SCURT...

● INCENDIILE fac pagube mari, de cele mai multe ori transformând în scrum agonisală de-o viață! Din cauza unui banal scurtcircuit produs la un transformator lăsat din neglijență sub tensiune la garajul Autocomexim SRL din Săcele, s-a pornit un incendiu distrugător, cu care s-au luptat două echipaje de pompieri militari și unul de la Roman S.A., care, după două ore de lupte cu focul au reușit să-l stingă. Dar, după declaratiile patronului G.P., paguba produsă se apropie de două miliarde de lei, pereții halei, două mașini, o caroserie ARO, un motostivitor, un camion necarosat și alte două autoturisme dispărând în flăcări.